

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 15: De lelijke slaapster.

medewerkenden:

Loeki Knol	- Lidwientje Walg
Rob de Nijs	- Bertram Bierenbroodspot
Ab Hofstee	- Hildebrand Brom
Martin Brozius	- Aernout Koffij
Will van Selst	- prins Tor van Sombrië
Wendela de Vos	- prinses Genoveva
Andrea Domburg	- Assia van Karnagel
Nell Koppen	- koningin Polyhymnia
Wim v.d. Brink	- koning Antifoon
Hetty Blok	- Eefje Eénoog
kinderkoor van Henk v.d. Velde	- kinderen van Hamelen

Scapino Dansakademie (choreografie Karel Poons):

Maria Hunfeld
Anneke Eggers
Betty Kal
Hennie Steenbergen

Ad Berbers
Hennie Teunisse
Ide Rijper
Howard Maduro

Thonhauser fig.:

kok	- heer J. Brak
keukenmeid	- mevr. C. Booymans
heraut	- Hans Klatser
2 kleermakers	- John Raaymakers
	- Erik Swakman

27/9

19.30u.-22.30u. uitl.

kleedster: 3x op 28+29/9 vanaf
08.30u.-18.00u.

27/9

's avonds app. inschakelen

kapster: 1x op 28+29/9 vanaf
08.30u.-18.00u.

28/9

08.30u.-09.30u. inregelen
09.00u.-09.30u. voorbereiden
09.30u.-10.30u. kam.rep.
10.30u.-12.30u. reg. K-Tvr-m.
14.00u.-18.00u. kam.rep.+reg. K-Tvr-m

grimeur: 2x op 28+29/9 vanaf
08.30u.-18.00u.

29/9

09.00u.-09.30u. voorbereiden
09.30u.-10.00u. kam.rep.
10.00u.-12.30u. K-Tvr-m.
14.00u.-18.00u. kam.rep.+reg. K-Tvr-m.

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Herman Coenen
regie - Tineke Roeffen

VERTELLER: (INSPELEN MET PIANO, ZACHT DE
MELODIE VAN 'Blauw is een rustige
kleur')

De Hamelaars zijn - samen met prins Tor -
uit Bambergen vertrokken op zoek naar Mor-
puy's, het land van koning Mink, dat ergens
in de spiegel moet liggen.

En ook op zoek naar Madelein, die door
toedoen van Guurt van Grasp en zielige Grui-
zel Gruis, in een spiegel verdwenen is.

Van fee Troetel en Snoertje, petemoeien
van prinses Madelein, hebben de Hamelaars
een pompoen gekregen, die hun overal naar
toe kan vliegen, behalve natuurlijk de
landen in een spiegelwereld.

Alleen Tor reist met zijn paard. Ze kunnen
hem onder de pompoen zien mee-galopperen
door het landschap, eenzaam en verlangend.
Boven een kale ruïne in de bergen, worden
de Hamelaars in een zwaar noodweer bang
gemaakt.

Door enge wezens met duizend stemmen!
Maar de Hamelaars laten zich niet weggagen.
Ze gaan erop af!

In de ruïne ligt Tor. In een glazen kistje.
In slaap. En om het kistje heen, dansen
vijf heksen, die allemaal met Tor willen
trouwen! Om weer jong te worden!

Want heksen verjongen, als ze trouwen met
een verse prins, eens in de honderd jaar.
Bertram, Aernout en Hildebrand worden be-
trapt en gaan in de kerker.

Daar zit Waternix Assia. Die helpt hun.
Dank zij haar, slaapt Tor en hebben de hek-
sen nog niets kunnen beginnen.

Hij heeft een stukje vergiftigde appel in
zijn keel. Een oude truc.

En Lidwientje loopt nog vrij rond en kan
hem stiekum wakker kussen.

Kortom, alles loopt goed af.

De hoofdheks, Ka van de Kikkerberg, en drie
van de vier andere heksen verhuizen naar
de spiegelwereld.

Want heksen verdrinken in elke spiegel,
daarom zijn ze meestal bang voor water.
Alleen Eefje Eénoog gaat nog vrijuit, maar
goed.

Assia de Waternix neemt de Hamelaars mee
naar Paay, waar haar geleerde vader woont,
die halfdoorlatende spiegels slijpt, waar-
mee zelfs mensen in de spiegelwereld zou-
den kunnen belanden.

POMPOEN.
(ASSIA STAAT BIJ HET VENSTER IN
POMPOEN, MET LIDWIWNTJE)

ASSIA:
Dat daar? Paay?
(SCHUDT 'NEE")
Dat is Karnagel niet. Dat is een kasteel.
(WIL WEER VAN RAAM WEGLOPEN)

LIDW.:
Oh sorry. We dachten zomaar, dat Uw vader ook
wel in een kasteel zou wo ...

ASSIA: (KIJKT HAAR VERBAAS OVER ZOVEEL
Nee ... ONBEGRIOP AAN)
(LEEST VERDER, STAANDE)

LIDW.:
Maar ... wat ... En wat is dit dan?

ASSIA:
Mmm?

LIDW.
Het kleine lieve kasteeltje daar beneden.
Schattig. Midden in het bos.

ASSIA:
Dat is poppenslot. Slot Lips. En het bos is
geen bos.
Het bos is een stekeltuin.

BERTRAM: (KOMT ERBIJ)
Stekeltuin.

ASSIA:
Het bos is een prikhaag.
(LEEST)

BERTRAM:
Ah.
En wat is een prikhaag? Of een stekeltuin?

ASSIA: (LEEST REGEL UIT. KIJKT BERTRAM
DAN AAN)
U weet niet veel.
Een doornendinges is een dichte bos doornen.
Die om een slaapslot heengroeit.

BERTRAM:
Om een slaapslot...

ASSIA:
Ja.

LIDW.:
En wat is een slaapslot, Nix Assia?

ASSIA:
Slot Lips toch? Slot Lips is een slaapslot.

BERTRAM: (VERONTSCHULDIGEND LACHJE)
Wij zijn maar mensen, Nix Assia.

ASSIA: (KIJKT NAAR HEM)
Ja.
Wel. Een slaapslot is een slot, waar de bewo-
ners slapen. 100 jaar of zo.
Driehonderd ook wel.

LIDW.:

Zo lang??? Komt dat voor???

ASSIA:

Ja. Hier beneden is er een.

BERTRAM:

Wie woont er?

ASSIA:

De koning en koningin van Ka.

Want dit is Ka. Tot aan de bergen. Want daar begint Paay.

BERTRAM:

Als de koning en de koningin al jaren slapen, wat doet het volk dan zo lang?

ASSIA:

Wachten. Of het gaat weg. Zoals de wind waait. En de neus wijst.

LIDW.:

Maar hoe komt het? Hoe komt het, dat de koning en de koningin slapen, van een land?

ASSIA: (BEVREEMD)

Hoe het komt? ...

Ruzie bij de wieg! Petespreuken. Wanneer de prinses geboren wordt. Het is altijd een prinses ...

BERTRAM: (INGEVING KRIJGEND)

Kwaaie wensen! Van een boze fee!

ASSIA:

Ja. Mag ik dit nu even uitlezen?

(WANDELT MET BOEKJE WEG VAN VENSTER)

LIDW.:

Nee, toe Nix Assia. Vertelt U eerst even verder. Straks zijn we weer voorbij. Oh ... Hildebrand, draai jij even een paar rondjes boven dit kasteeltje.

HILDEBRAND:

Nja, maar we maken het niet te lang, hoor.

Ik wil voor het donker ergens wezen.

Vooruit, laat me erbij, Koffij.

Dat kan jij niet.

AERNOUT: (PLAATS MAKEND)

Straks vliegen we weer tegen een vliegende koffer, zoals vannacht.

LIDW.:

Is het net zoiets geweest, als de zaak Doornroosje, Nix Assia?

ASSIA: (VERBAASD)

Dat was een sprookje. Het ging over eens spinnewiel.

LIDW.:

Nou ja ...

ASSIA:

Maar dit was een wesp.

ANDEREN:

Een wesp?

ASSIA:

Eigenlijk was het heks Armgard, die was vaak een wesp.

Het was voorspeld bij de wieg van de dochter van de koning van Ka.

De prinses zou geprikt worden door een wesp, als ze 18 was.

Fee Kalfsvel heeft het toen veranderd, in 300 jaar slapen. Knap werk, het was veel langer. Gebeuren moest het toch.

En het hele paleis viel mee in slaap.

LIDW.:

300 jaar slapen?

(OPSCHUDDING)

BERTRAM:

Wat hebben de onderdanen ondernomen?

ASSIA:

Ze zijn weg. 100 jaar gaat, maar 300 jaar is te bar.

Ze hebben het land verdeeld. De meesten wonen bij vader. In Paay.

Anderen zijn bij Grasp gegraaid. Door Guurt de I en de Tweede. Kom, laten we doorvliegen.

IEDEREEN: (DOOR ELKAAR)

Hè? Neeeeeee, doorvliegen? Wat?

LIDW.:

Maar Nix Assia?

ASSIA:

We zijn hier nog niet in Paay. Karnagel komt straks.

BERTRAM: (VERONTWAARDIGD)

Maar daar beneden valt toch vast en zeker iets te doen?

ASSIA:

Door wie?

LIDW.:

Er moet toch wel iets zijn, waardoor ze wakker worden?

LIDW.:

Kan een prins niets doen? Wakker kussen. Iemand wakker zoenen of zo.

ASSIA:

Een prins ...

LIDW.:

Hij rijdt beneden ons. Hij heeft ons knap bijgehouden op zijn paard.

ASSIA:

Ja. Een prins kan. Dat gaat. Dat is één oplossing.

Het moet mond op mond natuurlijk, maar ...

LIDW.: (OPGEWONDEN, IN HANDEN KLAPPEND)
Zie je wel, het kan, het kan, het kan!

ASSIA:
Hij moet éérst door de prikhaag ...

BERTRAM:
Dat hoeft niet. We landen met de pompoen ...
of we zakken tot bij de toren. En springen
dan op ...

ASSIA: (KOEL)
Hij moet eerst door de prikhaag.

BERTRAM:
Maar als we toch van boven ... oh, nou ja ...
als het moeilijk móet ...

LIDW.:
En als hij binnen is, hoeft hij de prinses
maar wakker te kussen en iedereen ontwaakt
en ...

ASSIA:
Ja.
Maar er is een maar ...

LIDW.: (ONSTUIMIG)
Natuurlijk zijn er problemen, maar die moeten
overwonnen worden en da ...

BERTRAM:
Wat is het probleem, Nix Assia ...

ASSIA:
Wie de prinses wakker kust, moet met haar
trouwen.

LIDW.:
Oh, nou, zie je wel. Dat is toch prachtig.
Gewoon wakker maken en ...
(BESEFT IETS)

Trouwen?

BERTRAM:
Waarom?

ASSIA:
De wet. Het is de wet van Ka. Vandaar het
gebrek aan animo.

LIDW.:
Maar als ze toch wakker is, dan is dat toch
mooi genoeg.

ASSIA:
Het is de wet.

BERTRAM:
Vergeeten we dus.

LIDW.:
Vergeeten???

BERTRAM:
Je denkt toch niet dat prins Tor met de eerste
de beste vreemde prinses wil trouwen?

BAREND:

Hij is veels te gek op Madelein. Kun je vergeten.

AERNOUT:

Hildebrand, hou maar op met draaien. Ik word er trouwens misselijk van.

LIDW.:

Maar we zouden toch in ieder geval kunnen landen en proberen ...

BERTRAM:

Je hoort toch wat Nix Assia ...

LIDW.: (BOOS)

Maar we kunne die arme ... je kunt ze toch niet laten liggen, als je de kans hebt, en ze te ...

BERTRAM:

Lidwientje, prins Tor is erg edelmoedig, érg érg edelmoedig, maar hij hóudt nu eenmaal van Madelein, meer dan van wie anders en ...

LIDW.: (FEL)

Prins Tor is een prins.

BERTRAM:

Nou en?

LIDW.:

Een prins is een prins is een prins is een ...

BERTRAM:

OK, OK, OK, maar ...

LIDW.: (KOMMANDOTOON, ONVERBIDDELIJK)

Hildebrand!

HILDEBRAND: (OVEREIND SPRINGEND EN SALUEREND,
ONTHUTST)

Tot Uw orders!

LIDW.:

Landen!

(BERTRAM,
LIDW., TOR ... PAARD AAN TEUGELS.
ERGENS, AAN DE GROND, STUK LAND-
SCHAP, ROTS, GROEN WAT DAN OOK)

TOR:

Maar ik ken het meisje van Ka helemaal niet,
mens Lidwientje.

LIDW.:

Maar het is een prinses. In nood. En jij
bent een prins.

TOR:

Inderdaad.

LIDW.: (STRENG)

Denk aan je prinseneed. Wat staat er over
prinsessen in nood, in de eed?
En het redden ervan? Zeg de eed op!

(BEGINT ZELF)

'Het redden geschiedt ...

TOR: (FLUISTERT BIJNA)

Door dik en dun ... Voor de duivelen voor
de donder ...

LIDW.: (AANVULLEND)

Onverschrokken!

TOR: (SOMBER)

... En om de bliksem wel!

LIDW.:

Precies. En wat ga je nu doen!?

TOR: (DOF)

Ik ga erop af.

BERTRAM:

Maar hij houdt van Madelein!

LIDW.: (BLEEK MAAR KOPPIG)

Madelein komt daarna. De dichtstbijzijnde
prinses in nood gaat voor. Prinseneed.

TOR: (WANHOPIG)

Ze kent de eed helemaal van buiten, van
Bierenbroodspot.

BERTRAM: (GRIMMIG)

Had je minder met haar moeten babbelen.
Van Broodspot, hè? Ben ik een beetje prins
zou je denken?

TOR:

Wis en degelijk. De koningin van Bambergen
heeft U toch benoemd voor het vertrek.

LIDW.:

Welnee, hij is Bertram. Dat 'prins' is er
voor gekomen, officieel, zodat hij wat
makkelijker hier en daar kan aankloppen! ...

BERTRAM:

Ik ben Bertram, prins van Bier én Broodspot,
Lidwientje.
Vanaf het moment, dat we weggingen, ben ik
een prins.

LIDW.:

Maar dat is belachelijk.

BERTRAM:

En dat betekent dus, dat ik - net zo goed
als Tor - die prinses kan wakker maken.

LIDW.: (KREET)

Maar je bent verloofd met mij!!!

BERTRAM:

En prins Tor is verloofd met prinses Madelein.

LIDW.:

Ik laat je niet gaan!

BERTRAM:

Lidwientje. Een prins is een prins.

TOR: (VALT BIJ)

Is een prins is een prins

(MUZIKAAL EFFEKT.

LIDW. KIJKT BENARD.)

DE DOORNEN HAAG.
(CU'S IN HET GROEN, WE HOREN OER-
WOUDGELUIDEN VOOR SHOTS PERSONEN
LANGS LOOF EN DOORNEN EN LIANEN,
ERACHTER OOK DICHT STRUIKGEWAS)

HILDEBRAND:
Au ... aaai ...

AERNOUT: (ZICH OMDRAAIEND)
Ach man, stel je niet zo aaaaaaaaaa ...

HILDEBRAND:
Ja, dat prikt, dat prikt!

(IETS RUIMERE CU TOR MET KRASSEN
OVER ZIJN WANGEN, LAP OM ZIJN
HANDEN, TEGEN DE DOORNEN, HOUWEND
MET ZIJN SABEL)

BERTRAM: (OFF SCREN)
Lukt het, Tor?

TOR:
Ik zie licht, Van Broodspot. Ik zie het ...
(HAKT)
... dagen.
Allez ... hop ...
(HAKT)

LIDW.: (ACHTER BERTRAM)
Bertram, laat mij maar eens hakken.

BERTRAM:
Blijf braaf achter me.

LIDW.:
Maar ik wil ook best eens hakken!

BERTRAM:
Ik ben de prins.

LIDW.: (JALOERS)
Het lijkt wel, of je haast hebt. Voor dat
mens ...

BERTRAM:
Het is een prinses.
(HAKT)

KIND:
Au!

KIND:
Au!

KIND:
Au!

KIND:
Dat prikt!

KIND:
Waren we maar bij Nix Assia in de pompoen
gebleven.

START MUZIEK LIEDJE.

KIND:
Zeker alles missen!

BAREND:
Maar ik zou 't niet willen missen.

LIEDJE: VOOR GEEN GELD
(Harry Geelen/Joop Stokkermans)

KIND 1: tien blauwe plekken

KIND 2: honderd keer geprikt

KIND 3: duizenden geluiden waar je
vreselijk van schrikt

HILDEBRAND: zat nou graag te vissen

AERNOUT: in het open veld

KOOR: maar dat hindert niet, dat hindert niet

KIND4: al ben ik ook geen held

ALLEN: refr.:
voor geen geld, voor geen geld
zou 'k 't willen missen

TOR: ik hak, ik hou, ik kap, ik klief

(KOOR VALT BIJ)
bont en blauw van 't ongerief

ALLEN: maar voor geen geld
zou 'k 't willen missen

BERTRAM: ik hak, ik hou, ik kap, ik kerf

(SULLIG PARLANDO)

AERNOUT: ik vind dat ik best dapper sterf

KOOR: tien rooie striemen

KIND: blaren aan mijn voet

HILDEBRAND: gaten in mijn sokken
en heimwee naar mijn hoed
(AERNOUT HOUDT HOED OP)

KIND: zijn d'r hier nog monsters

AERNOUT: ik heb ze niet besteld

KOOR: het hindert niet, her hindert niet

ALLEN: al ben ik ook geen held

BERTRAM+TOR: voorwaarts - in de maat!

BERTRAM: anders wordt de juffrouw kwaad
(LIDW. STEEKT TONG UIT)

ALLEN: nee, voor geen geld

LIDW.: zou 'k 't willen missen

KIND: vooruit - voor niks voor 't vaderland!

BERTRAM: de sterreke verhalen naderhand

CODA:

TOR: ik klief, ik hak, ik kap, ik houw

HILDEBRAND: en ik roep om de meter 'au'

ALLEN: nee voor geen geld
zou 'k 't willen missen
zou 'k 't willen, zou 'k 't willen

HILDEBRAND: weer een stekel in mijn billen
(WORDT MOND GESNOERD)

KOOR: nee, nee (HARD OVER 'BILLEN' MET OPMAAT
KOMEND)
nee voor geen geld
zou 'k 't willen missen
wat rijmt op elkander trouw?

HILDEBRAND: Au! (KINDERACHTIG PIEPJE.
HOUDT DOORNTJE OP.)

(KAMERA TREKT TERUG VAN DEURKLINK
BUITENPOORTJE KASTEEL.
ER LOOPT SPINRAG VAN KLINK NAAR
DEURPOST, VOOR SLEUTELGAT LANGS,
OVERAL LIGT STOF.
BERTRAM BUIGT ZICH IN CU EN BLAAST
STOF AF.
DE PRINSEN HEBBEN GEHAVENDE BLOUSES.
STEKELS HAKEN NOG IN HUN VESTEN
EN MAILLOTS. MAILLOT IS KAPOT.
LIDW. EN ANDEREN STAAN ONDER IN-
DRUK BIJ HET STILLE SLOT.

DE DOORNENHAAG IS ACHTER HUN, WE
KIJKEN MET KAMERA EVT. NOG OVER
HET LAATSTE LOOF)

BAREND:

Dit is zeker een achteringang.

LIDW.:

Wat een wildernis ...

BERTRAM:

In jaren niet meer door mensenhanden aangeraakt.
(KINDEREN ZITTEN OP RAND MUURTJE
EN OP DREMPELRAND EN HALEN DOORNEN
UIT BROEK (?) JURK EN ENKELS (?)
VOETZOLEN (SCHOEN UIT) EN MEISJES
TELLEN KLITTEN BIJ VRIENDINNETJE,
TERWIJL ZE ZE ERUIT HALEN.
HILDEBRAND LIGT OVER SCHOOT AER-
NOUT, DIE STEKELS UIT BILLEN HAALT)

MEISJE:

Dertien klitten.

KIND:

Ik heb er al achttien. Negentien! Gemene
stekels!

MEISJE:

Au ...

MEISJE:

Eentje dwars door mijn schoenzool heen zeg!

HILDEBRAND:

Haha ... ohoho ... Ai.

AERNOUT:

Nog drie. Een twee, drie.

(HILDEBRAND GILT BIJ ELKE DOORN)

TOR:

Waar wachten we op, mens Bertram?

BERTRAM:

Als Hildebrand klaar is, zou 'k zo ...

LIDW.: (BITTER)

Prins Bertram. Als hij zonodig prins moet
spelen, noem hem dan ook zo.

BERTRAM:

Kalm. Lidwientje. We zijn nog niet getrouwd.

LIDW.: (VINNIG DOORNEN UIT HAAR HAAR
TREKKEND, GILT)

Wacht maar niet op mij! Ga gerust je gang!

BAREND: (VOELT AAN DEUR)
Die deur is open, geloof ik.

AERNOUT:
Ja, zoiets mag ik doen. Ik ben poortwachter.
Ah ... eenvoudig slot.
(PAKT SLEUTELBOS)

BAREND:
Nee ... hij is open, kijk maar.
(DUWT)

(DE DEUR KNERPT OPEN)

AERNOUT: (KWAAD)
Nee, dat mocht ik do ...
(HOUDT OP. IEDER STAART .. DE DEUR
GAAT HELEMAAL OPEN.
IN DE GANG LIGT EEN DIKKE VROUW MET
EEN MAND, ZE SNURKT. IN DE MAND:
EIEREN.

BERTRAM DOET EINDELIJK EERSTE
SCHREDE. BUKT ZICH ... PAKT EEN EI.

HILDEBRAND KNIJPT NEUS DICHT, AER-
NOUT OOK.

LIDW.:
Ajakkes, rot, zeker hè?

BERTRAM: (TEGEN AERNOUT)
Hou je hand 's op.
(BERTRAM BREEKT EI OPEN IN HAND
AERNOUT)
Welnee. Prachtig vers.

TOR:
Alles slaapt. Ook een ei. Alles staat stil.
Niets leeft. Niets rot. Dat hoort bij een
wiegvloek.

BERTRAM:
Hm. Nou. Voorzichtig over d'r heen stappen,
jongens.
Zeker hofleverancier uit de omgeving, die
net in het paleis was, toen het gebeurde.
(IEDEREEN LOOPT ACHTER HEM AAN,
AERNOUT STAAT ER MET HET EI.)

AERNOUT:
Eh ... hé ... héla. Wat moet ik nou met dat
ei? ... Bertram?

HILDEBRAND:
Leg maar terug. Haha.

MUZIEK.

DE KEUKEN.

(EEN GROTE TAFEL, IN HET MIDDEN EEN
SCHOUW, EEN KETEL BOVEN VUUR.
EEN KOK ERNAAST MET EEN LEPEL. HIJ
HIJ ZIT TE RONKEN MET OPEN MOND.
EEN KOKSJONGEN LIGT MET GROTE SCHAAL
VOOR ZICH, VOOROVER OP TAFEL TE
SLAPEN.

OP SCHAAL EEN HOGE TAART MET
ONGELIJKE VERJAARDAGSKAARSJES,
EEN KEUKENMEISJE SLAAPT OP SCHOUDER
VAN KEUKENMEID, DIE OOK IN STOEL
HANGT MET DEEGROL IN TWEE HANDEN.
VOOR HAAR HET PLATTE DEEG, ER HANGT
SPINRAG TUSSEN HUN TWEE HOOFDEN.

(NB. HET KEUKENMEISJE ZAL LATER
DE ECHTE PRINSES BLIJKEN TE ZIJN)
TWEE ANDERE JONGE HULPJES SLAPEN
BIJ EEN POMP, DE EEN BIJ DE ZWENGEL,
HAND EROP, DE ANDERE MET EMMER IN
HAND.

EEN OF TWEE MEISJES LIGGEN OP VLOER
MET ZWABBER EN DWEIL.

HET MOET KEUKEN VAN EEN LIEF POPPE-
RIG KASTEELTJE ZIJN.

WEL RUIM IN VERGELIJKING MET GEWONE
KEUKEN, MAAR TOCH VOOR EEN PALEIS-
KEUKEN KLEIN, VIERKANT EN GEZELLIG
VOL.

KROONTJES OP KASTEN EN MEUBILAIR.

DE KINDEREN EN BERTRAM EN ANDEREN
OPENEN DEUR EN KIJKEN NIEUWSGIERIG
OM HOEK, KOMEN BINNEN TIPTOEËND)

BAREND:

Vijftien alleen in die gang al.
En kijk hier 's.

KIND:

Ssjt, jongens.

LIDW.:

Waarom moeten we stil zijn? Ze horen toch
wakker te worden?

BAREND: (GRIJNST)

Da's waar, ja. Je bent het zo gewend, als je
iemand ziet pitten ...

LIDW.:

Als we ze zó wakker zouden kunnen krijgen,
dan hoefden we niet al die andere moeite
te d ...

BERTRAM:

Nee, dat lukt je niet. Hier. Kijk maar.

(SCHUDDT DE VROUW AAN TAFEL DOOR EL-
KAAR DIE EVEN OPHOUDT MET SNURKEN
EN ANDERS GAAT LIGGEN.

BERTRAM HAALT RAG WEG)

Spinrag, alsjeblieft. En het deeg is zo vers
als wat.

MEISJE: (WIJST OP TAART)
Kijk. 18 kaarsjes op die taart.
Is er iemand jarig zeker.

LIDW.:
De prinses. De prinses, natuurlijk. Als ze achttien was ... zei Nix Assia.
Ze zou op de dag, dat ze achttien werd, geprikt worden.

BERTRAM:
Door een wesp, die een heks was.

LIDW.:
De ziel. Nog voordat de kaarsjes werden aangestoken.
(WEER JALOERS)
Ach, waar maak IK me druk over!

HILDEBRAND: (BIJ RONKENDE KOK, MET AERNOUT)
KIJKT IN PAN.
Soep ... Eh ...
(PAKT OMZICHTIG LEPEL UIT HAND)
Zullen we even?
(AERNOUT KNIKT, HILDEBRAND SCHEPT IN KETEL. PROEFT VAN LEPEL)
Niet onaardig ...
(LAAT AERNOUT PROEVEN.
MAAR LAAT SOEP, NET VOOR AERNOUT DE LEPEL VAST HEEFT, UIT LEPEL IN KETEL VALLEN)
... Maar koud.
(SCHUDT MISPRIJZEND HOOFD)

BAREND: (IS DOORGELOPEN, STAAT BIJ ANDER KEUKENGROEPJE)
Waar is prins Tor?

LIDW.:
Tor? Die is ... Die zal weer doorgelopen zijn.

BERTRAM:
Ja. Kalm. Alles rekonstrueren. Kijk. De koks zijn de soep aan het maken.
Wanneer zal jij als kok aan de soep beginnen, Hildebrand?

HILDEBRAND:
Ik eh ... eh ... ligt er aan welke soep.
Je hebt schildpaddensoep en die eh ...

BERTRAM:
Die soep, daar, uilskuiken. Die soep, hoe lang zou je daarvoor nodig hebben ...

HILDEBRAND:
Oh, die zou ik opzetten ... zo'n dik uur, voordat we gingen, of ... nou nee. Twéé uur.

BERTRAM: (PEINZEND)
Jaja. En de taart zou nét binnengebracht worden. Dan zou 't middag geweest kunnen zijn. Een paar uur voor het avondeten.
Ontbijt en lunch zullen al geweest, want de vloer was weer zó vies, dat de keukenmeisjes weer aan het dweilen zijn geweest ...

LIDW.: (QUASI SPRAKELOOS)
Wat ben je toch knap!

BERTRAM: (GEVLEID)
Broodmaaltijd was achter de rug. Er wordt
deeggerold voor brood voor de volgende dag.

LIDW.:
Knap, knap, knap! ...

BERTRAM: (BESCHEIDEN)
Och ...

LIDW.: (IJSKOUD)
En wat hebben we eraan?

BERTRAM: (VERBLUFT)
Mmm?

LIDW.: (MINACHTEND)
Niets!
(LOOPT VINNIG WEG, KEUKEN UIT
ACHTER DE KINDEREN EN AERNOUT EN
HILDEBRAND AAN, DIE NAAR BERTRAM
KIJKEN)

HILDEBRAND: (GRIJNZEND)
Hé, van Broodspot

AERNOUT:
Haha.

HILDEBRAND:
Ik zou me nog maar 's twee keer bedenken,
voordat ik vreemde prinsessen wakker ging
kussen.

BERTRAM:
Krijgen jullie ook 't ...

(LUID GEGIL UIT DE GANG. KINDEREN
EN LIDWIENTJE STORMEN TERUG)

BERTRAM:
Wat is er aan de hand?

MEISJE:
Iemand in de gang!

MEISJE 2:
Een vent!

LIDW.:
Een levende. Ik bedoel. Iemand die wakker is.
Hij loopt.

KIND:
Doe de deur dicht, vlug!
(DE ANDEREN HEBBEN DEUR AL DICHT-
GESMETEN EN LEUNEN UIT ALLE MACHT)

KIND:
Barend zit nog aan de andere kant.

ANDEREN:
Barend, Barend!

BERTRAM: (SUSSEND ZICH EEN WEG BANEND)
Opzij, opzij maar even.

MEISJE:

Hij kwam hierheen.

BERTRAM: (KALM)

Jajaja. (OPENT DEUR)

En waar is ie d ...

LIDW.:

Voorzichtig hoor. hij zij iets o ...

(IN DE DEUR STAAT ACHTER BINNEN-
VALLENDE BAREND, KONING ANTOFOON,
SLAAPWANDELEND.

HIJ HEEFT HENDRIK VIII-KLEDING AAN,
BUIKIG, WITTE STEKELIGE FORSE
SNOR, STEKELIG UITSTAAND HAAR.
KORTOM ENGELSE LIEVE OUDE BULDERBAS-
MILITAIR.

EEN KRIBBIGE AGRESSIEVE EXPRESSIE
DIE ZELDEN PLAATS MAAKT VOOR IETS
ANDERS. GAUW GEÏRRITEERD, HARD-
HOREND, VERGEETACHTIG. DRAAGT
KROON)

(TIJDENS ONDERSTAANDE TEKST WANDELT
HIJ DOOR KEUKEN. LANGS DE STAREN-
DE HAMELAARS, OVERAL KEURIG OVER
EN OMHEEM STAPPEND (INTERCUTTINGS
VAN HILDEBRAND EN AERNOOT DIE HUN
OGEN DICHTKNIJPEN) STAPT NET NIET
OP NATTE DWEIL, MEISJE GRIST HEM
WEG.

LOOPT KEUKEN MET TASTEND UITGE-
STREKTE ARMEN EINDELIJK WEER UIT ...)

ANTIFOON: (LUIDE STEM, ZOALS DOVE MENSEN VAAK
HEBBEN)

In het gelid, luie donderds.

Wij vallen aan voor de avond. In het gelid.

En op de linkervleugel geen gelach! ...

Voorwaarts!

Wij zijn vóór de avond in Tintakel! Voor
Polyhymnia en vaderland!

Luitenant, doe mij verslag ...

En geef die oude soldaat een vis.

(ZWIJGT. GAAT MET DENKBEELDIGE
MARS MEEDREUNEN)

Hop hop hop hop.

Fikse pas, luie wammen! Met Sint Juttemis
is Plok van ons!

AF! (AF)

INTERCUTTING:

(BERTRAM IRONISCH OPZIJ KIJKEND
NAAR LIDW.)

(SITLTE ALS HIJ AF IS. DAN KIJKEN
ZE ELKAAR ALLEMAAL AAN, IEMAND
PROEST, ALLEEN SCHATEREN)

CUT:

HET GANGETJE TUSSEN KEUKEN EN
TROONZAAL, LANGS EEN TRAP.

(ANTIFOON LOOPT VOOROP OP KAMERA
AF, GEVOLGD DOOR VROLIJKE HAMELAARS)

ANTIFOON:

Hop hop hop hop!

(ZET HAND AAN MOND. LUIDKEELS)

Ik kom eraan Polyhymnia. Hang je gouden haren uit het raam. Ik klim omhoog!

LIDW.: (IEDER GIECHELT)

We kunnen zo achter hem aan wandelen. Hij gaat het hele paleis door. Zó.

BERTRAM:

Ja. Polyhymnia, dat zal de koningin zijn.

LIDW.: (VERTEDERD)

Hij droomt, hoe hij haar ooit veroverd heeft.

BERTRAM:

Jongens, gaan jullie naar boven. Zoek Tor. Wij lopen achter de koning aan.

CUT:

(INGANG TROONZAAL. DE KONING STAAT OP DREMPEL.)

ANTIFOON:

Er zijn geen rovers in het bos. In loopas luie donders.

Aanval op de rechtervleugel. De prinses wacht op mij.

(LOOPT DOOR. BERTRAM KIJKT BINNENKOMEND IN GANG NAAR OFF SCREEN KINDEREN.

BERTRAM EN LIDW. LOPEN VLAK ACHTER KONING. ABRUPT DRAAIT ANTIFOON ZICH OM, ZODAT BERTRAM HAAST TEGEN HEM OPBOTST.

AERNOUT EN HILDEBRAND LOPEN TEGEN ELKAAR AAN)

ANTIFOON: (NIETSZIENDE OGEN RICHTING BERTRAM)

Ik zie U in mijn tent, maarschalk.

Geef het garnizoen extra pap.

Wek mij klokslag drie uur in de ochtend.

(MUZIEKJE.

HIJ LOOPT NAAR TROON - GAAT ZITTEN - NAAST LICHTJES SNURKENDE POLYHYMNIA. NESTELT ZICH.

POLYHYMNIA DRAAIT ZICH OP ANDERE ZIJDE.)

(ERGENS IN EEN GANG.

BAREND EN KINDEREN ONTMOETEN TOR, DIE TERUGKEERT VAN IETS)

BAREND:

Prins Tor ... we zochten U al. Hebt U de prinsessenkamer nog ...

(TOR KNIKT SOMBER. WIJST ACHTER ZICH OVER SCHOUDER)

Oh? (BAREND KIJKT NAAR HEM)

(WEER IN TROONZAAL)

(LIDW. BERTRAM EN AERNOUT, HILDEBRAND BIJ TROON)

LIDW.:

Aaaaaah. Ze zaten op hun troon, toen de wesp de prinses stak.
Maar waar is de prinses?

BERTRAM:

Op haar ...

POLYHYMNIA: (PLOTS MET KLARE STEM)

Genoveva! (ZE KIJKEN OM)

Genoveva. Zit recht op! Een rechte rug.
Dan ben je mooi.

(SLAAPT VERDER)

ANTIFOON:

Je liegt hopman. Het is een witte vlag!

BERTRAM:

Genoveva. Dat is de prinses.

LIDW.:

Waar, waar is ze?

BERTRAM:

Op haar eigen kamers, misschien. Haar boudoir.

ANTIFOON:

Wie niet weg is, is gezien!

LIDW.:

En waar zou Tor zijn?

BERTRAM:

Ja. Geen ...

AERNOUT:

Daar.

LIDW.:

Tor! (TOR KOMT SOMBER TROONZAAL IN)
Ben je boven geweest, Tor? De kinderen zoeken je. Heb je de prinses gevonden?

TOR: (KNIKT)

Ja. Ze ... ligt op haar praalbed. De kinderen zijn voor haar deur ...

BERTRAM:

Oh, laten we dan daar nu snel heengaan en ...

LIDW.:

Nee ... (LEGT HAND OP BERTRAM'S ARM ...
Wacht ... KLEINTJES)

BERTRAM: (ZACHT)

Wat is er, Lidwientje?

LIDW.: (TIMIDE)

Niet zo snel ...

(BERTRAM KIJKT NAAR TOR EN ANDERE
TWEË. BLIJFT STAAN)

Kun je de prinses nou niet even laten ...
rusten?

BERTRAM:

Waarom? Waartoe?

LIDW.:

Zullen we het ... zullen we het niet eerst even uitmaken?

BERTRAM:

Uitmaken?

LIDW.:

Ja. Wij.

BERTRAM:

Wel ... maar ja, maar, we kunnen toch eerst afwachten ... misschien loopt het zo'n ...

LIDW.: (STRAK)

Nee ... nee. Nee hoor. Het loopt wel zo'n vaart. Als ze wakker wordt en het hele verdere paleis ook, dan is er eerst feest en dan is er ook weer gewoon de wet. En de wet zegt: trouwen!

BERTRAM:

Misschien is er ook een wet om het te ontduiken.

Als ik niet wil.

(KIJKT HULPZOEKEND NAAR TOR DIE 'NEE' KNIKT)

Nee? Oh ... Misschien heeft zij ook geen zin in mij!

LIDW.: (BOOS)

Geen zin in jou!!!?? Ze moest eens durven!

BERTRAM:

Nou ja, ieder zijn meug toch!

TOR:

Wet is wet, van Broodspot. Voor een prinses. Voor jou. Verdomd beroerd.

BERTRAM: (STUURS)

Nou, dan wachten we nu niet langer, hè? Zou ik zo zeggen.

Hup, dat geweest en geknars ... Tor, waar moeten we heen. Kom tempo!

LIDW.: (SMARTELIJK ACHTERBLIJVEND)

Wacht!

ANTIFOON: (VEERT OP)

Geeeeeeeeeeef acht! Hop hop hop!

(GAAT WEER ZITTEN)

LIDW.: (OP VOORGROND ONDERTUSSEN)

Wacht.

BERTRAM: (LUCHTIG OFF SCREEN)

Blijf hopen, Lidwientje.

TOR:

Nee, wacht mens Bertram.

BERTRAM: (STAAT STIL)

Hoe zo: wacht?

TOR:

(SLIKT ERNSTIG)

Ik ben er net geweest.

BERTRAM:
Hoe bedoel je?

TOR:
Bij ... de prinses.

BERTRAM:
Ja. Nou en ...

TOR:
Ik ... heb haar gezien.

BERTRAM: (VLAK)
Oh? ...

TOR: (SCHUDDT HUIVEREND HOOFD)

BERTRAM: (KIJKT ANDEREN AAN DIE NAAST HEM
Is ... is ZIJN KOMEN STAAN. AERNOUT EN HILDE-
ze dood? BRAND. LIDW. STAAT NOG TUSSEN TOR
EN DE TRONEN)
(TOR SCHUFT 'NEE')

HILDEBRAND:
... Ziek? ...

(TOR SCHUDDT 'NEE')

AERNOUT: (BENAUWD)
... Verschrikkelijk ... verwond????
(ANGSTIG 'NEE' SCHUDDEND)

(NU KIJKEN ZE MET LIDW. HEM VRA-
GEND AAN)

TOR:
... Lelijk!

MUZIEK

(GENOVEVA LIGT OP HAAR BED, IN
EEN UITERST ONECHT BEVALLIFE HOU-
DING, DIE VOLSTREKT BELACHELIJK IS.
ZE HEEFT EEN LIEFLIJKE GRIJNS OP
HAAR GEZICHT POGEN TE LEGGEN, EEN
BLOEM BIJ HAAR KRULLEN.
ROOSJES OM HAAR HEEN? LOS OP DE
SPREI ...
WE TREKKEN UIT EEN ONFLATTEUZE CU
TERUG.

TOR, BERTRAM, LIDW, AERNOUT EN
HILDEBRAND BIJ BED.

NB SCENE ZO SPELEN, DAT ERGENS
DOOR, DE SUGGESTIE DAT KINDEREN
VANUIT GANG MEE BINNENSTAREN NAAR
PRINSES, GEGEGEVEN WORDT. SCENE KAN
ZONDER KINDEREN WORDEN OPGENOMEN.

BERTRAM KOMT WAT OVEREIND, KIJKT
NERVEUS ANDEREN AAN, DIE ZWIJGEND
TERUGKIJKEN. TOR IS VOL DEERNIS)

BERTRAM: (NERVEUS)
Wel ... eh ... Ahum ... Inderdaad ... Mooi
is ze niet ... Hè?
... Maar ... eh ...

(SCHRAAPT WEER KEEL, NIEMAND ZEGT IETS)

TOR: (EINDELIJK)

Arme kerel.

BERTRAM:

Ze kan best ... eh ... wel ... heel intelligent zijn bijvoorbeeld ... Of heel slim ... Hè? ... Niet?

(DOFFE BLIKKEN ... SOMMIGE KNIKKEN DAPPER, MAAR NIET OVERTUIGEND)

TOR:

Stakker.

BERTRAM:

Nou ja. En lief! ... Vergeten we dat niet. Lief! Bijzonder lief!

(LIDW. BEGINT HARTVERSCHEUREND TE SNIKKEN)

(BERTRAM, GESCHROKKEN ARM OP HAAR SCHOUDERS LEGGEND.)

Wat is er, wat is er?

LIDW.:

Ohohohohohohohhh ... Ik wil niet, dat Bertram ... Ze is geen achttien. Als zij achttien is, is mijn grootmoeder óók achttien! ohohohohohohohhhhhhhhhooooooooohhh ...

HILDEBRAND:

Nou ja, dan prik ik er straks een paar kaarsjes bij in de keuken. Dat regel ik wel.

AERNOUT:

Een vrouw liegt vaak over der leeftijd. Dat hoeft nog niks te ...

BERTRAM: (ALLE TWIJFELS, ALLE GEREDENEER AFKAPPEND)

Nou, eens gezegd, blijft gezegd!

TOR:

(ZIJN OGEN ZIJN NIET VAN BERTRAM AF GEWEEST)

Je hebt gelijk, kerel.

BERTRAM:

(STRAK)

Een man een man.

TOR:

Een woord een woord, dapper gesproken.

BERTRAM:

Ik zou zeggen ...

(KIJKT EEN SECONDE BESLUITELOOS WORDT DAN KWAAD)

Mag ik misschien even op mijn gemak - in ALLE rust dus! - een prinses in nood wakker kussen???

TOR:

(GEEFT HEM HAND, GETROFFEN)

Alle kracht, die je maar wensen mag, kerel.

BERTRAM:

Dank je, ja.

AERNOUT:

Kkkom Lidwientje, kom dan, hè?

(OFF SCREEN TEGEN KINDEREN)

Kom jongens ...

(LOOPT UIT)

Gaan jullie maar naar beneden. Er is hier niets te zien.

HILDEBRAND:

Ja jongens, opzij daar in de gang.

(ROEPT LIDW. NA.)

We regelen nog wel wat met die wet, Lidwientje!

CUT:

(LIDW. KOMT GANG OP, KAN ZELFDE GANG VAN BENEDEN ZIJN, VERDER OP)

(LIDW. LOOPT TUSSEN VAN DEUR WIJKENDE KINDEREN DOOR, GELEID DOOR AERNOUT, SNIFFEND MET ZAKDOEKJE. HILDEBRAND KOMT ACHTER HAAR NAAR BUITEN. TOR SLUIT ALS LAATSTE DE DEUR BEHOEDZAAM)

LIDW.:

Nee, dat kan niet. Met die wet valt niets te regelen. (IEDEREEN LOOPT MEE)

(ZE DRAAIT ZICH NOG EENS OM)

Bertram! Oh, Bertram!

HILDEBRAND:

Wat gebeurt er nou, als ... als ie d'r heeft ... gekust?

AERNOUT:

Dan, dan eh ... wordt het hele paleis in ene wakker, dan staat de hele boel op zijn kop. Dat wordt lekker.

TOR:

Ja. U hebt gelijk, mens Koffij. We moeten nu snel taken verdelen. Dat kan paniek meebrengen. En wanorde. Wangedrag.

LIDW.: (DROOGT VOL PLICHTSBESEF TRANEN)

Ja ... (DENKT)

We moeten. (SNIF) het ondervangen ... Aernout en Hildebrand ... jullie gaan bij de koning en koningin staan ... En de kinderen verdelen zich over de gangen en de keuken en wachten tot het personeel wakker wordt ... En Aernout laat ze aan het personeel vertellen, hoe de vork in de steel zit ... Het beste lijkt me, dat ze doorgaan met dat, waarmee ze bezig waren.

Ja. Met dat, waarmee ze bezig waren.

Niet, prins Tor?

TOR:

Oh, uitstekend, uitstekend mens Lidwientje. En ik, wat kan ik doen, mens Lidwientje?

LIDW.:

U, prins Tor? ... Jij, Tor? ... Hou me vast, voordat ik weer daar naar binnenren en Bertram wegsleur van ... van ... van die ...

MUZIEK

(VERSTIJFT ... DE DEUR POP ACHTERGROND GAAT OPEN.

BERTRAM KOMT NAAR BUITEN EN SLUIT DE DEUR BEHOEDZAAM ACHTER ZICH, ALS ARTS, DIE ZIEKENKAMER MET OVERLEDEN PATIENT VERLAAT.

ADEMLOOS MOMENT. TOR DOET STAP OP BERTRAM TOE)

TOR: (BEKLEMD)
Is ... Is het gebeurd, kerel!?

(BERTRAM SCHUDT NA LANGE BLIK EINDELIJK 'NEE')

LIDW.:
N ... nn ... nee? ... Waarom niet?

(STEMMEN KOMEN NU LOS: DE ANDEREN VRAGEN DOOR ELKAAR: Waarom niet, waarom heb je 't niet gedaan?)
(BERTRAM GEBAART STILTE)

BERTRAM:
Ik eh ... wou het nog even ... aanzien.
(LIDW. VALT HEM OM DE HALS)

HILDEBRAND: (INTUSSEN)
Aanzien? Maar ...

TOR: (WAARSCHUWEND)
Je maakt het je alleen maar moeilijker, kerel.

HILDEBRAND: (PROBEERT GEEN VERWIJFT TE LATEN KLINKEN)
Wij hebben intussen de andere taken onderling al verdeeld, Bertram.

BERTRAM: (MET LIDW. OM HALS, PEINZEND)
O ja? ... Mooi.

LIDW.: (HANGEND)
Wat kijk je? Is er iets ... Is er iets niet in orde?
(GAAT STAAN)

BERTRAM:
Wel, wat er ook precies allemaal ... is ...
Ik vind ... onberaden stappen moeten we nóóit doen ...

TOR:
Nee, nee, nee ... heel juist weer, kerel.
Ik begrijp het. Wij begrijpen het volkomen.

BERTRAM:
Kijk, dat ze niet mooi is - oké natuurlijk ...
Maar wat dan nog? Het gaat om de inborst.
En als ze wakker is, is ze misschien geestig en charmant en spits en stijlvol en ...

LIDW.: (KOEL)
... en? ...

BERTRAM:
En gracieus ... en zo ... maar ...

LIDW:
Maar? ...

BERTRAM: (ZUCHT DIEP)
... Liters parfum ...

ANDEREN:
Hè?

BERTRAM: (WANHOPIG)
Liters parfum heeft ze over zich heen gego-
ten. Liters parfum. Stel je even voor.
Dat is toch niet de bedoeling van parfum?

LIDW.: (PRECIES)
Eén vleugje neem ik altijd. Wat ik nu op
me heb, is uit zo'n klein flesje. Van
prinses Made ...
(ZIET TOR)
Van iemand gekregen.

BERTRAM:
Lekker, ja.

TOR:
Verrukkelijk.

BERTRAM: (KOUD)
Wat weet jij daarvan?

TOR:
Oh pardon. Ik herkende de parfum.

BERTRAM:
Mm. Nou deze prinses ... neemt bepaald geen
vleugje. En dan nog iets.
Er iets aan haar kamer ... dat ... Ik
weet niet, wat mij ... daar ...
Alsof er ogen in mijn rug waren ...
Ik heb me een paar keer plotseling omge-
draaid ... Maar niets bijzonders .. Er
wás iets ... er ís daar iets ...

LIDW.:
Waardoor je wachtte ...

HILDEBRAND:
Nou eh ...
(LUCHTIG SPANNING BREKEND)
We hebben geen haast hoor. Slapende honden
bijten niet. Haha!

CUT:

LIEDJE: SLAPENDE HONDEN BIJTEN NIET
(Harry Geelen/J. Stokkermans)

(HILDEBRAND, AERNOUT EN KINDEREN.

TIJDENS DIT LIED ZETTEN HILDE-
BRAND EN AERNOUT MET KINDEREN
PALEIS OP STELTEN, dwz ZE DANSEN
EN HOSSEN EN STEKEN DE DRAAK MET
SLAPENDE PALEISBEWONERS.

ZE BLAZEN OP HERAUTS KLAROEN, SNOE-
PEN VAN SOEP KOK, ROLLEN MET DEEG-
ROL, ZWENGELLEN, ETEN VOOR NEUS

WEG, DANSEN OP TAFEL IN KEUKEN ...

LAATSTE OVERMOEDIGE DAAD BEGAAT
HILDEBRAND IN TROONZAAL.
HIJ RUILT DE KROON VAN ANTIFOOON
VOOR EEN KOKSMUTS, DIE HIJ IETS
EERDER IN DE KEUKEN BIETST VAN CHEF-
KOK.

ALS HIJ IN LAATSTE REGEL ZELF
KROON TOT VERMAAK VAN AERNOOT OP-
ZET (KINDEREN ZIJN ER NU NIET BIJ),
WORDT MET HELS KABAAL HET HELE
PALEIS WAKKER.
WE HOREN VAATWERK, HERAUT, VER-
WARDE STEMMEN, EMMERS, MEUBILAIR
SCHUIVEN EN VALLEN.
ANTIFOOON VOELT NAAR HOOFD, LIKT
LODDERIG ZIJN LIPPEN, ZIET HILDE-
BRAND. FRONST. KIJKT GRIMMIG ...)

LIEDJE: SLAPENDE HONDEN BIJTEN NIET
(Harry Geelen/J. Stokkermans)

INTRO: RITME VAN VOLGENDE REGEL:
slapende honden bijten niet
slapende honden ...

(LOPEN ONWILLEKEURIG OP TENEN)

KOOR: 't is 'n
vreemd kasteel
(ONTWIJKEN SLAPERS TOCH WAT ANGSTIG)
niemand die je kent.

KIND: en als er iemand wakker wordt
dan vraagt ie wie je bent

HILDEBRAND: kun je wel vergeten
(DUIMT)
slapen als een roos

AERNOOT: en 't kan nog wel wat duren, want
ze moesten nog een poos

ALLEN: (MAKEN GRAPPEN MET SLAPERS)
slapende honden bijten niet
slapende honden bijten niet
blaffen niet, brommen niet

HILD.+AERNOOT: waf waf (BLATERIG)

ALLEN: slapende honden bijten niet
grauwen niet, grommen niet

KIND: vreemd gevoel (DUIKT NAAR KEUKENMEID OP)
slapen al een eeuw

KIND: een keer in de honderd jaar
een hele lange geeuw

KIND: alle dromen dubbel
alles honderd keer

KIND: Linkerzij, rechterzij (BIJ SLAAPSTER OP GROND)
almaar heen en weer (BIJ DWEIL EN ZWABBER)

ALLEN: slapende honden bijten niet
(AERNOOT EN HILDEBRAND ZETTEN VER-
DER 'OOSTEN' UIT)

slapende honden bijten niet
blaffen niet, brommen niet
waf waf (GALM METALIG.
ROEPEN IN VIZIER LEEG HARNAS)

KINDEREN: (BIJ VROUW MET EIEREN IN GANGETJE)
slapende honden bijten niet
grauwen niet, grommen niet

HILDEBRAND: grote grap
iedereen slaapt diep
ikke ben klaarwakker en
een humoristies tiep
kietel bij de oren (LACHT)

(OPGETOGEN GNIFFELEND)
AERNOUT: maak de strikken los

SAMEN: kan je rustig maken want ze slapen als een
os

ALLEN: slapende ossen bijten niet
slapende ossen bijten niet
loeien niet, brommen niet

HILD.+AERN.: waf waf (HILD. HEEFT KROON OPGEZET EN PAKT
SCEPTER)

ALLEN: slapende honden bijten niet

HILD.+AERN.: grauwen niet, grommen niet, waaaaaaaaaat
(SCHRIK)

ANTIFOON: BLIJF VAN MIJN STAF AF!
(parlando)

(WAKKERWORDEN PALEIS, IN KORTE SE-
QUENCES VAN ZES OP ACHT MATEN, ZO-
DAT OM DE ACHT MATEN SHOTWISSELING
KAN ZIJN VOLGENS SCRIPT.
NA VIJF OF ZES SEQUENCEMUZIEKJES
EEN CLIMAX SEQUENCE DIE OPEN EIN-
DIGT - BEDOELD ONDER WOEDENDE
TIRADE ANTIFOON.

(BERTRAM EN LIDWIENTJE TWO-SHOT.
LIDW. IS IN BREDE VENSTERBANK GE-
TILD DOOR BERTRAM)

LIDW.:

Wat gebeurt er nu weer?!

BERTRAM:

Het paleis wordt wakker!

LIDW.:

(VOL VERWIJLT)

Bertraaaaaam.

BERTRAM:

Maar ik heb haar niet gekust. Ik zeg je toch,
dat ik het nog niet gedaan heb!

LIDW.:

Ja, maar als jij het niet gedaan hebt, dan ...

BERTRAM:

(TILT HAAR UIT RAAM)

Kom mee ...

(OP VROLIJKE MUZIEK ENKEL VLIEGENS-
VLUGGE SCENETJES.
MUZIEK: HET PALEIS ONTWAAKT.

- HERAUT KNIPPERT MET OGEN, KIJKT
OP.
BAREND STOPT NET BIJ HEM. GEEFT
KLAROEN IN HANDEN. HERAUT BLAAST
GEOORZAAM.
(KLAROEN BLIJFT IN VERDER ARRAN-
GEMENT.
- MEISJE REIKT ONTWAKENDE KOK SOEP-
LEPEL.
- JONGETJE REIKT VROUW DEEGROL.
MEISJE GEEFT DE PRINSES NAAST
VROUW DOEKJE, OM STAPEL GEBAKS-
VORMPJES TE POETSEN.
- MEISJES ZWENGELEN AAN POMP. SLA-
PERIGE KEUKENHULPJES NEMEN HET
OVER, VERBAASD.
- MEISJES OP VLOER WORDT DWEIL EN
ZWABBER IN HANDEN GEDUWD.
- SCHILDWACHT KRIJGT GEVALLEN HELLE-
BAARD VAN KIND. KIND SALUEERT.
HIJ SALUEERT LODDERIG TERUG, OVER-
EIND KOMEND.

ANTIFOON:

En wat voor de donder moet dit betekenen?

HILDEBRAND:

Haha ... Verg ... grapje ... majesteit ...

ANTIFOON:

Grap. Polyhymnia, wie zijn dit? Ik ken ze niet! Is dit volk?

POLYHYMNIA: (SLAPERIG KIJKEND)

Welnee, dit is het volk niet. Antifoon. Dit is toch geen volk?

Wij k nnen het volk toch?

ANTIFOON:

Nou, spreek op dan, gast! Wat doe je hier?
(GRIST KROON UIT HANDEN)

En jij daar?

AERNOUT:

Eh ... wij zijn gekomen, om U te redden ... majesteit.

(DE KONING KIJKT ZIJN VROUW BOOS EN PERPLEX AAN)

HILDEBRAND:

Aaaah ... jaa ... precies. wij zijn gekomen, om U te redden.

ANTIFOON: (LUID EN KWAAD, KOKSMUTS NOG OP)

Polyhymnia, ben jij daar of droom ik dit all en?

POLYHYMNIA: (DIE NET WEER WEG DREIGDE TE DOEZELLEN)

Welnee. Ik droom het ook.

ANTIFOON:

Wat voor de duivel bedoel je, gast? Waarom heb jij mijn ...

(BESEFT DAT MUTS OP HOOFD STAAT, RUKT HEM AF)

Waarom heb ik jouw ...

HILDEBRAND: (SNEL EN JAMMEREND, BANG LACHEND)

Wij zijn gekomen, om U wakker te maken, haha.

ANTIFOON:

Wachters!

HILDEBRAND:

Wij komen porren! Wordt wakker! Vier uur heit de klok!

ANTIFOON: (DRIFTIG)

Wachters!

POLYHYMNIA: (OOK IETS OVEREIND KOMEND, BEHULPZAAM)

Ja, wachters! Wachters?

HILDEBRAND+AERNOUT:

(ANGSTIG, OVERIJVERIG DEMONSTRATIEF)

Wordt wakker. Vier uur heit de klok. Wordt wakker. Wordt wakker ...

(TIJDENS DEZE CLIMAX STORMEN BERTRAM EN LIDWIENTJE BINNEN TOT OP-
LUCHTING HILDEBRAND EN AERNOUT,
DIE BERTRAM PROBEREN DUIDELIJK TE
MAKEN, DAT ZE MEE MOETEN ROEPEN)

ANTIFOON: (PERPLEX EN BOOS)

Ja, wat voor de donder betekent dat? Zonder te kloppen de troonzaal binnenstuiven. Wachters!

POLYHYMNIA: (BEZORGDER)

Stil eens Antifoon. Is er soms watersnood? Is er ... Het is wéér niet 'volk', Antifoon ... Het is weer beslist niet 'volk'.

BERTRAM: (KNIELT PRINSELIJK)

Majesteit. (BUIGT) Mevrouw ... wij waren op doorreis boven Ka en snelden te hulp van buiten af.

Wij zijn gekomen, om U te wekken.

ANTIFOON: (VAN VERHOGING KOMEND)

Haha, van buiten af! Dat dacht ik al! Ga weg!
(GIFTIG RONDKIJKEND)

Wachters! Ga weg mijn koninkrijk uit!

LIDW.:

Majesteit ...

ANTIFOON:

Hup, naar je eigen koning, hup hup ...

(PERPLEX)

Een vrouw!!! Polyhym ...

(INTUSSEN: AERNOUT EN HILDEBRAND
MAKEN ZICH UIT VOETEN. LIDW. BLIJFT)

LIDW.:

Majesteit, wij komen van vér, om U te helpen! Wij hebben ons opofferingen getroost daarvoor!

ANTIFOON: (VERBIJSTERD ZICH OMDRAAIEND)

Polyhymnia ...

(TERUG WEER, BOOS)

De slotburg over, of je gaat in de ...

POLYHYMNIA: (SCHERP)

Laat haar uitspreken, Antifoon. Het is wel niet 'volk', maar misschien is het gezant.

ANTIFOON:

Gezant? Mmm. Spreek op, maar dan duidelijk.

(STAAT MET KROON EN MUTS IN HANDEN,
KIEST UITEINDELIJK KROON OM OP TE
ZETTEN.)

Waar is het volk, trouwens?

(OM ZICH HEEN KIJKEND)

BERTRAM:

Dat wordt nu net wakker, majesteit. Majesteit, U herinnert zich, hoop ik, dat er ooit bij de wieg van Uw dochter ...

ANTIFOON:

Dochter?

BERTRAM:

Ja ... dat er ooit bij de wieg van Uw dochter een wens werd gedaan door een boze fee. Een wesp, zou ...

POLYHYMNIA: (OPEENS)

Antifoon! Wesp!

ANTIFOON: (MINDER FRIS VAN GEHEUGEN)

Wesp ...

POLYHYMNIA: (HEFTIGER)

De wesp! De wesp!

(KOMT VAN TROON AF)

Gaat door, gast.

ANTIFOON: (KORZELIG IN OOR PEUTEREND)

Wesp ... (ZIT VOORTDUREND AAN OOR, OORLEL, ACHTER OOR EN ERIN)

POLYHYMNIA:

Antifoon, het gaat over onze dochter! Ik weet het weer. Wij hebben een dochter!

ANTIFOON: (KRIBBIG EN WANTROUWEND MOMPELEND)

Een dochter, daar ligt me iets van bij, maar een wesp???

BERTRAM:

De wesp, die Uw dochter zou steken op haar ... verjaardag, majesteit ...

KONING: (OPEENS 'BIJ')

Wat? Wespen ... Dochter! Alle duivels! Daar wordt in dit paleis bij koninklijk besluit niet over gesproken! Alle donders!! Dat heb ik ooit verboden! Polyhymnia! Wachters!! Wachters!!!

POLYHYMNIA: (VERSCHRIKT)

Ik weet weer alles. Onze dochter. Een fee! Oh, een fee was er!

ANTIFOON: (WOEDEND)

Er zijn trouwens geen wespen meer! In het hele land niet.

En er zijn horren voor alle vensters!

Er gebeurt niets. Niets.

BERTRAM: (KALM)

Alles IS al gebeurd, majesteit!

ANTIFOON:

Nee, het gebeurt niet, het gebeurt niet, het ... wat???

POLYHYMNIA:

Luister dan toch eens Antifoon!!!

BERTRAM:

De vloek is uitgekomen, mevrouw. Majesteit. U bent net weer wakker gemaakt ... door ... door ... (AARZELT) ons ... eh ...

LIDW.:

Ja, Bertram, dat kun je toch niet zo zeggen!
Ons! ... Jij hebt de prinses toch niet wak-
ker gekust?

BERTRAM: (BEGRIJPT TOEDRACHT ZELF)

Nee ... Ik niet, Lidwientje ... Ik niet ...

LIDW.:

Maar wie dan? ...

(BESEFT)

Oh! Nee!

(OPZIJ GAAT DEUR OPEN. TOR TREEDT
BINNEN EN HOUDT MET VREUGDELOZE
ZWIER DEUR OPEN ... VOOR VALSE
PRINSES.
KOKET KOMT DEZE BINNEN, BABYDOLL-
ACHTIG AANSTELLERIG.
DE KONING EN DE KONINGIN GAAN HAAR
MET VRAGENDE BLIK TEGEMOET EN
KIJKEN EVEN NAAR BERTRAM, DIE AAN-
MOEDIGEND KNIKT)

ANTIFOON:

Zij? ... Ah ...

(SLIKT. ZEGT MOEDIG EN BLIJ, MAAR
MET VERWONDERING VAN VADER DIE
ZIJN EIGEN DOCHTER NIET HERKENT)

... Genoveva!

CUT:

(CLOSER SHOT EEFJE EENOOG)

GENOVEVA: (SLISSEND)

Dag, pa. Dag mam. Ik ben net wakker gekust.
(KNIPPERT MET OGEN LONKEND NAAR
TOR.)

MUZIEK: TRAGISCH SLOTAKKOORD.

(ENIGE TIJD LATER. VROLIJK VOLLE
TROONZAAL.
KONING EN KONINGIN ZITTEN MET HUN
'DOCHTER' OP ACHTERGROND. ZE BAB-
BALT HONDERDUIT, SNOEPT KONSTANT
OP VOORGROND TOR, LIDW., AERNOUT,
HILDEBRAND EN PERSONEEL)

BERTRAM:

Maar we hadden dit niet afgesproken, Tor.
Ik zou de prinses ...

TOR:

Ik weet het, van Broodspot. Maar ik mocht het
niet van je verlangen. Ik kwam hiervoor het
éérst in aanmerking.
Jij had mens Lidwientje ...
(STAART IN GLAS)

LIDW.:

Maar jij hebt Madelein, prins Tor!

TOR:

Madelein? Niet meer, mens Lidwientje. Kijk
naar Uzelf: kijk naar mij ... U hebt ja ...
ik heb nee.

BERTRAM:

Dat is waar, Lidwientje. Ik ben zeker van jou,
hij niet ... zo ... van Madelein.

LIDW.:

O, jawel, jawel!
(HEFTIG. ZIET DAN DAT ZE TE HARD
SPRAK. GENOVEVA EN OUDERS KIJKEN IN
HAAR RICHTING. ZACHTER:)
Zo moet je niet denken, prins Tor. We vinden
haar voor je terug! We ...
(ZIET ZINLOZE IN)

TOR:

(TOR HEEFT 'NEE' ZITTEN SCHUDDEN)
Laat maar. Ik ben nu ... bezet, mens Lidwientje.
Het hoeft niet meer.
Dank.
Dank dank dank. Ik ben ... Groet Madelein van
mij ... zeg ...
Als U haar ooit mocht vinden ... Zeg haar dat ...
Zeg haar niets.
(HEEFT ZICH AFGEWEND, WANDELT WEG
RICHTING GENOVEVA)

(ZE KIJKEN HEM NA. VOLGEN NA TIJDJE)

LIDW.:

Arme Tor ... Kunnen we niet ...
(SIST OPGEWONDEN)
stiekum met hem vluchten????!!
We smokkelen hem weg, ja! Ja!

BERTRAM:

Prinseneed, artikel vijf: De wetten van elk
zal ik eerbiedigen.

LIDW.:

Bah, met je prinseneed.
(EEN WIJNSCHENKER BOTST SULLIG VAN
SLAAP TEGEN BERTRAM OP. BERTRAM
KIJKT HEM NA)

BERTRAM:

Nog niet helemaal wakker zeker.

ANTIFOON:

Ah. Gast van ... hoe was 't , hoe heet het?
Polyhymnia, zeg jij 'ns iets.

POLYHYMNIA:

Mens van Bier, wij hopen, dat U met Uw vrienden
op de bruiloft blijft.
Wij zijn U zeer erkentelijk, nu wij alles ...
weer weten.

ANTIFOON:

Bruiloft! Dat was het. Ik was het even kwijt.
Bruiloft.

Ik moet zeggen, ik ben erg ingenomen met
deze schoonzoon.

Goede lang, krachtige figuur.

(OOGT OP EEN BORDES)

Mijn vrouw en ik zijn nog niet helemaal de
oude ... Nee.

Maar dat neemt niet weg, dat we ... hoe heet
't ... 'blij' zijn.

Dat dingetje ... Genoveefje ... weer veilig
en wel is, niet Polyhymnia? En wakker.

POLYHYMNIA: (ENIGE RESERVE)

Ja ... ja, hoor.

BERTRAM:

Ik weet niet, of wij zo lang, tot de bruiloft,
kunnen blijven, hoogheid ... eh ...

GENOVEVA: (TEGEN TOR, DUS NIET HARTELIJK TEGEN
HAMELAARS)

Pa zegt, dat ik morgen met je mag trouwen,
Torrie.

TOR:

Mooi. Lief ... liefste

(KNIJPT IN BEKER)

LIDW.:

Morgen?

ANTIFOON: (PEUTERT NERVEUS IN OOR)

Ja. Dat zegt de wet trouwens. Ik niet. Maar
het staat er.

Genoveefje wist het nog beter, dan wij. Ja.
Morgen zal het moeten. Enfin.

(GAAT DRIFTIG RONDWANDELEN)

LIDW.: (BLIK NAAR TOR EN BERTRAM)

Morgen al ...

GENOVEVA: (PAKT GROTE BONBON)

Ja. Wet is wet. Hè Torrie?

(KOEREND)

MUZIEK.

(WILLEKEURIGE RUIMTE, MET DEUR.
BERTRAM EN LIDW. TWO-SHOT.
BERTRAM ZIT KWAAD TE PIEKEREN)

BERTRAM: (SLAAT IN HANDPALM)
Wist ik maar, wat er niet klopte! Het is
iets in mijn achterhoofd. Maar ik kan het
niet ... Iets klopt niet.
Maar waar en wanneer ...

LIDW.:
Wat geeft 't nog. Tor Trouwt morgen.
Maar ik heb jou. Ik zou, geloof ik, doodgaan
van verdriet, als ik jou ...

BERTRAM: (IJSBEERT ONGEDULDIG WEG)
Toch is er eigenlijk niets ... niets onregel-
matigs.
Tor heeft haar wakker gekust, het hele pa-
leis wordt wakker, alles klopt.

LIDW.:
Enfin. Ze is zo vol van de bruiloft. Ze maakt
zich mooi, ze tut zich op, ze wou mijn par-
fu ...

BERTRAM: (GETROFFEN DOOR IETS)
Ze maakt zich mooi, hè? Daar zég je ...

AERNOUT+HILDEBRAND:
(ROEPEN VAN ACHTER DEUR)
Bertraaaaaaaaam, Lidwientje ...

BERTRAM: (NOG DENKEND, LUID)
Ja, hier!

AERNOUT: (STEEKT ZOEKEN HOOFD OM HOEK)
Hier? Waar? Ah, daar! Zeg, wij hebben hier
een meisje. Ze wacht verderop in de gang.
En dat meisje zegt, dat ze haar werk niet
kan doen.

BERTRAM:
Ja, wat moet IK daar ... hoe bedoel je?

AERNOUT:
Nou, ze hóórt feitelijk in de keuken. Daar
werd ze ook wakker. Maar ze heeft linker
handen! Twee!
Ze breekt en ze deukt! Dat doen ze allemaal
trouwens daar in die keuken, breken en deu-
ken, maar zij, zij heeft de kok ook nog
oorvijgen gegeven en ze eet dingen zelf
op, en ze geeft bevelen.
Ze zegt almaar: 'dat doe ik niet' en 'doe
dat zelf'.
Zou dat wel goed zijn?

BERTRAM:
Nou, breng maar eens hier.

AERNOUT:
Mijn idee. Hildebrand!!! Ik roep even Hilde-
brand.

HILDEBRAND: (OFF SCREEN)

Jaha.

Hierheen. (KOMT ACHTER MEISJE BINNEN, DAT
IN EERDERE SCENE OP SCHOUDE VROUW
MET DEEGROL SLIEP)

Kijk, dit is ... hoe heet je?

PRINSES: (DENKT SUF NA)

... Ik heb geen idee ...

HILDEBRAND:

Ik weet niet, wat ze allemaal hebben. De een
weet dit niet, de ander dat niet.
Maar met háár kun je helemaal niet werken.
Ik heb de heleboel in de keuken weer op poten.
Alles loopt weer tamelijk geolied en geheid,
maart dit ...

BERTRAM:

Ja, mooi, mooi, mooi. Wat bedoelt U. Weet U
niet, hoe U heet?

PRINSES: (KOEL)

Nee.

HILDEBRAND:

De kok ook niet hoor. We hebben hem Frans ge-
noemd.

LIDW.:

Geheugenverlies. Nou ja. Na zolang slapen.

BERTRAM:

Ja. De koning en de koningin zijn ook niet
zo helder, steeds.
Weet U niet, wat U in de keuken doet?
Deed, vroeger?

PRINSES: (VLAK)

Ik werd wakker aan de keukentafel.

BERTRAM:

Mmm. Maar hoe heet U?

PRINSES:

Klaartje. Het stond op mijn japon.

HILDEBRAND: (VRAGENDE BLIK NAAR BERTRAM)

Schort. Ze bedoelt haar schort.
De hele keuken was een Janboel, hoor. Alles
moesten we twintig keer vertellen. Zo van:
Jij was de kok ... en jij doet hier de vaat,
al jaren, en dit is soep, en die ben jij
aan 't maken. Verschrikkelijk omslachtig, hoor.
De eenvoudigste dingen!

PRINSES:

Is het gesprek afgelopen?

BERTRAM: (VAN ZIJN STUK)

O ... ja. Dank U.

PRINSES: (VLAK)

U mag gaan.

ANDEREN:

Mmm. ... hè ...?

PRINSES: (EVEN ZELF VAN HAAR STUK)
... Oh ... oh ja.
(DRAAIT ZICH OM. MAT:)
Goedendag. (GAAT ZELF AARZELEND WEG)

BERTRAM: (NOG)
Dag ... Klaartje.

(ZE STAREN HAAR NA. ER DAAGT IETS
BIJ BERTRAM)

HILDEBRAND: (VERBREEKT STILTE)
... U mag gaan, zei ze ... U mag gaan.

AERNOUT:
Wij! Haha.

LIDW.:
Bertram ... alsof zij ... en niet jij en
ik ... Denk je hetzelfde als ik?

BERTRAM:
Vast ... En wat jij daarstraks zei, over
de prinses boven ...
Ze maakt zich mooi, ze tut zich op ... zei
je ... Dat doet me aan iets denken! ...

LIDW.:
Waarom dan?

BERTRAM: (MUZIEK CRESCENDO)
In haar kamer, dat boudoir, met die kap-
tafel en zo, waar zij zich mooi maakt ...
e optut!!! In dat boudoir van haar ...
en in dat hele godganselijke paleis trou-
wens verder ... daar zijn geen SPIEGELS!!!!
CLIMAX IN MUZIEK.
(IEDER STAART DE ANDER AAN)

KAMER GENOVEVA, GRAAG MET RAAM,
VAN BUITEN AAN TE SCHIETEN, KLIMOP,
EN VOGELKOOITJES MET WITTE PAR-
KIETJES OF SIJSJES OF ZOIETS.

SOLO MET OFF SCREEN KOOR. INTER-
CUTTINGS TOR IN TROONZAAL IJS-
BEREND ETC. CLOSE SHOTS)

(TIJDENS HET LIEDJE VERLAAT GENO-
VEVE HET VERTREK EVT. EN PASSEERT
TIJDENS DANSJE BIJ DEUR TOT HAAR
DUIVELS PLEZIER EEN SLAPENDE
SCHILDWACHT.

EEN LAKEI DIE HAAR IETS TE SNOEPEN
BRENGT, STAAT TE KNIKKEBOLLEN VAN
DE SLAAP EN ZE POEIERT HEM VRO-
LIJK ZINGEND de KAMER UIT)

LIEDJE: NOG EVE GENOVEVE.
(Harry Geelen/Joop Stokkermans)

LIEDJE: NOG EVE GENOVEVE.

(HARRY GEELEN/JOOP STOKKERMANS)

GENOVEVE: kom heb geduld, Genové, Genovéve
wat wil je jonge hartje meer?
beneden wacht je bruidegom
hoe bonkt zijn hart van rompom
hij ijsbeert op en neer,
KOOR: op en neer!

SAMEN: nog eve, Genoveve

GENOVEVE: de klok van trouwen slaat
voor hem die wacht vol minnepijn
zal straks jouw liefste glimlach zijn
(GLIMLACHT HORRIBLE DOM IN KAMERA.
SOFT FOCUS)

KOOR: nog eve, nog eve

GENOVEVE: ontsluit je gelaat

SAMEN: de lijster en de roodborst fluit
ze roepen jou tot schoonste uit

GENOVEVE: en zó ist inderdáád

GENOVEVE: jij perst alle deugden
in één ziel te saam:
wijsheid en lief talligheid
en hoe is nu je naam?
(MOET NU DOLLE BINNENPRET BEDWIN-
GEN)

SAMEN: je naam-een-twee-Genové! Genové!
(ZIJ MAAKT HEKSENPASJE EN KRIJST
REGEL EEN BEETJE OPGEWONDEN)

GENOVEVE: zwijg - mijn jonge hartje - stil
als hij je op z'n handen draagt
doet hij de dingen die je vraagt
en alles wat je wil
(INSTR. REPEAT i.p.v. ZANG)

SAMEN: nog eve, Genoveve
en alles draait om jóu
De vink, de sijs, zij zitten hier
En zingen uit de witte vlier
Nog eve, Genoveve

GENOVEVE: en is de lucht niet blauw?

SAMEN: de bruidegom zit op fluweel
hij neemt je mee naar zijn kasteel
jij bent zijn jonge vrouw
jij bent zijn jonge vrouw
(INSTR. REGEL: nog eve, Genoveve)

GENOVEVE: jij bent zijn jonge ...
(LIDW. KOMT HAAR TEGEN. GENOVEVE
GROET AANSTELLERIG LIEF. KIJKT LIDW.
NA ... MET FELLE BLIK EN MAAKT LIED
AF)

GENOVEVE: oh ... daaaaag ...
(EN MAAKT ZIN AF)
vrouw

HOEK ZAAL.
(TWEE COUPEURS (OF COUPEUR EN COUPEUSE) LEGGEN LAATSTE HAND AAN TROUWKOSTUUM TOR.
HIJ IS IN HET GOUDBROKAAT GESTOKEN.
ZE PLUKKEN RIJGD RADEN WEG, KIJKEN OF MOUWLENGTE KLOPT ETC.
LUSTELOOS LAAT HIJ HET WELGEVALLEN.
ER STAAT EEN PASPOP. BERTRAM ZIT ERBIJ, MET ROEMER WIJN IN HANDEN)

(ER WORDT GEKLOPT)

BERTRAM:

Tor?

TOR:

O ... ja ... Binnen!

LIDW.: (KIJKT OM HOEK)

Oh ... mooi Tor. Prachtig!

TOR:

Mmm.

BERTRAM:

Ja. Nooit weg.

(DRINKT)

TOR:

Hoe bedoelt U, nooit weg, van Broodspot?

BERTRAM:

Oh, niets, niets, niets. Alles in orde, Lidwientje.

(VEELBETEKENENDE BLIK)

LIDW.:

Ik dacht van wel. Afwachten.

TOR:

In orde?

BERTRAM:

O, niets.

(EEN COUPEUR SUFT WEG ... IN ARMEN TOR)

TOR:

Hé, hela. Wordt U wakker.

(KLAPT HEM OP WANG)

Kom, kom. Men is nog niet helemaal fris, van Broodspot.

BERTRAM: (GRIJNST GRIMMIG)

Nee.

TOR:

U bent klaar met mij, niet?

(DE COUPEURS GRISSEN HAASTIG SPULLEN BIJ ELKAAR EN GAAN TIMIDE MJAAR SLOOM AF)

Wat was nu in orde.

LIDW.:

Oh niets. Kadootje. Weet je wel.

TOR:

U moet het niet te dol maken. Het wordt een eenvoudig feest. Ik verwacht van U niet, dat U ... Ik bedoel. Het was heel mooi, met U ... die vriendschap ... en zo, ... mooi ... altijd ... is het geweest.

(SCHRAAPT KEEL)

BERTRAM: (PORT HEM)

Kom. Kom mee, bruidegom. We gaan nog een glas wijn uit de kelder halen. Ontzettend goeie wijn hier ... Op de afloop.

TOR: (MEELOPEND, ZWARTGALLIG)

Ja, het loopt af ... haha.

GANG UIT KEUKEN RICHTING TROONZAAL.
(AERNOUT TROONT HILDEBRAND IN GELEENDE KOKSKLEDIJ MEE UIT DE KEUKEN).

DE DEUR SLIT NET, ZODAT DE KEUKEN NIET ZICHTBAAR IS, MAAR ALLEEN DOOR GELUIDEN GESUGGEREERD WORDT: VAATWERK, DRUKTE, STEMMEN.)

HILDEBRAND: (SCHREEUWEND EN SPUTTEREND)

Dat loopt nooit goed af! Horen jullie dat? Ik zeg jullie, dat loopt nooit goed af. Dat loopt in het honderd, dat loopt 't.

AERNOUT:

Ach, man, kalmeer, het loopt in de duizenden zo'n bruiloft!

HILDEBRAND: (LUID)

Een Johanboel! Dat wordt het. Jullie hoeven MIJ niks te leren! Slaapkoppen!

AERNOUT:

Man, het is jouw keuken niet, man. Jij bent hun chefkok niet. Die mensen hebben hun eigen tempo. En zijn alleen wat slaperig.

HILDEBRAND: (SCHAMPER)

Eigen tempo? Tempo! Haha. En dat op de dag van de bruiloft.

AERNOUT:

Doe die kleren nou uit. Man je moet dadelijk naar een bruiloft, man!

(LUID GERINKEL VLAKBIJ. ZE SCHRIKKEN)
Oh ... (STAAN STIL. ZE STAREN NAAR ELKAAR)

CUT:

(PRINSES IN KAMERMEISJESKLEDING. HULPELOOS MET LEEG ZILVEREN BLAD IN HANDEN, EEN GERED POTJE IN HANDEN EN DUUR BIJBEHOREND VIER PERSOONS THEESERVIES OP DE VLOER IN SCHERVEN)

PRINSES:

Oh ... (SOORT TRANCE TEGELIJK. VALT OM VAN SLAAP)

AERNOUT:

Was dat een koninklijk servies?

PRINSES:

Ja.

AERNOUT: (VOORZICHTIG)

Was dat niet het derde?

PRINSES:

Nee, het enige.

HILDEBRAND:

Was dat niet speciaal voor de koning, de koningin en het bruidspaar?

Is het niet voor de traditionele ochtendthee?

AERNOUT: (BENAUWD)

Familiestuk?

HILDEBRAND:

Ja, en behoorlijk stuk ook.

PRINSES: (HULPELOOS)

Ik lette wel op ... Ik ben alleen ... alleen ...
moe ...

AERNOUT:

Ja. Dat zijn er meer. In de keuken.

(DUIKT HAASTIG OP SCHERVEN, GRIST
KOKSMUTS VAN HOOFD HILDEBRAND)

HILDEBRAND:

Hé, hela!

(AERNOUT VEEGT MET EIGEN MUTS SCHERVEN
IN KOKSMUTS)

AERNOUT:

Schiet nou op.

HILDEBRAND:

Wat doe je.

AERNOUT:

We moffelen het weg. Voordat dat kind de schuld krijgt.

(HILDEBRAND GRIST BLAD UIT HANDEN
PRINSES. TUIMELT EN KOMT STUNTELIJG
- OPZETTELIJG STUNTELIJG - OVEREIND.
EEN KOK STAAT NL. WANTROUWIG IN
KEUKENDEUR EN STAART IN HUN RICHTING)

HILDEBRAND:

Ikk he ... ha ... chefkok ... wij ... wij hebben dit arme meisje, dat keurig met het blad naar beneden kwam, het servies uit de handjes gelopen. Hij tenminste.

(WIJST OP AERNOUT)

AERNOUT:

Ik eh ... nee, nnjaa ... ja.

HILDEBRAND:

Ahum. (LAAT NU NET HELE POTJE UIT ZIJN
HANDEN OP VLOER VALLEN.
SCHAAPACHTIG GRIJNZEN BEIDE)

(IEDEREEN IS AANWEZIG IN TROONZAAL.
KAMERMUZIEK, DANSERS DANSEN. HET
GAAT WEER SLOOM. HET MOET EEN VLUG-
GE DANSSOORT ZIJN, DIE OP HALFTEM-
PO GESPEELD WORDT EN GEDANST.
DE KONING EN DE KONINGIN STAAN.
VOOR HUN STAAN TOR EN GENOVEEFJE
DIE AANSTELLERIG IN RUIKER HAAR
GEZICHT STEEDS VERBERGT.
TOR KIJKT MOEDIG EN STAR.
KONING ONDERDRUKT GEEUWEN. DE KO-
NINGIN KNIKKEBOLT TEGEN WIL EN
DANK. BLIJFT STIJLVOL)

CUT:

LIDW.:

Waar blijven Barendje en de andere kinderen
nou?

BERTRAM:

Geduld. Heb je gelet op de koning en de ko-
ningin?

LIDW.:

Wat bedoel je?
(KIJKT)

BERTRAM:

Ze knikkebollen. Ze hebben slaap!
Ze doen hun best hoor. Dat zie je. De ko-
ningin probeert almaar te blijven staan.
Maar voor mij tuimelt ze van de ...

LIDW.:

En die heraut daar.
(EEN HERAUT DOEZELT TEGEN ZUIL)

BERTRAM:

En de dansers. Oh ... 't is uit.
(KLAPPEN)
Gisteren ging het nog goed, maar vanmorgen.
Ze hebben de koning vijf keer gewekt.

STEM ANTIFOON:

Eh ja ... (SCHRAAPT KEEL)

CUT:

(IEDEREEN IN ZAAL VEERT WAT OP.
DE OUDE VORST SLAAT MET MERKWAAR-
DIGE TEGENZIN HET BOEK OPEN IN ZIJN
HANDEN)

KONING: (KREGEL)

Dat was mooi. Wij ... Polyhymnia, welke blad-
zijde?

POLYHYMNIA: (HELPT HEM BLADEREN)

Hier ... Nee, dat is bij begrafenissen. En
dat is bij hongersnood. Hier. Huwelijken
van vorstelijke personen.

ANTIFOON: (KRIBBIG)

Jajaja. Laat maar. Ik vind het zelf wel.
(RICHT ZICH TOT ZIJN 'DOCHTER')

Waarde zoon en
(DRAAIT ZICH NAAR TOR)

lieve toekomstige dochter ...

POLYHYMNIA:

Andere bladzijde, Antifoon.

ANTIFOON: (GROMT)

Lieve zuster en aanstaande schoonbroer.
Oh, daar.

Lieve dochter en geachte toekomstige zoon,
krijger van Ka.

Wij zijn hier bijeen, opdat IK, Antifoon
van Ka, zoon Anrbulf, bijgenaamd de
(DOEZELMUZIEKJE)

Grote, van Poppenslot, en Margaretha van
Lips en Jeel, het huwelijk zal kunnen vol-
trekken tussen U beiden ... Met als ge-
tuige ... vertegenwoordigers van het ganse
vol van Ka en ...

(TIJDENS DEZE MOEIZAME MONOLOOG
SPERT TOR OGEN: DE KONINGIN IS
GAAN ZITTEN EN DOEZELT WEG)

(BARENDJE, ASSIA EN KINDEREN HAAS-
TEN ZICH UIT KEUKENDEUR GANG
RICHTING TROONZAAL IN)

BAREND:

Hierheen Nix Assia.

(ANDERE KINDEREN KOMEN VAN TRAP)

KINDEREN:

We hebben de hele ochtend in de toren zit-
ten uitkijken!

MEISJE:

Geeft U mij het pakje maar.

BAREND:

Breek hem niet.

LIDW.: (KOMT IN)

Oh, Nix Assia, net op tijd. Heeft Barend
al alles verteld?

ASSIA:

Ja. Vreemd. Is Assia op tijd?

BERTRAM:

Krap aan, maar ik denk nog wel.

BAREND:

Ja, dat pad in die stekeltuin, is toch nog
maar verdraaid smal hoor, met de rokken
van Nix Assia.

BERTRAM:

Wat denkt U ervan?

ASSIA:

Waarvan?

BERTRAM:

Kan het waar zijn, wat ik dacht?

ASSIA:

Ah ... dacht.

BERTRAM:

Oh, zou heks Armgard zelf ook een eind aan de betovering kunnen maken. In plaats van dat Tor heft heeft gedaan, bedoel ik.

ASSIA:

Ja ... ja, dat zou kunnen. Maar dat doet ze natuurlijk niet.
Bovendien ... het zou niet gaan.

LIDW.:

Waarom niet?

ASSIA:

Armgard de heks bestaat niet meer.

LIDW.: (TELEURGESTELD)

Oh, dat is het dus niet, Bertram.
We hadden het mis.

BERTRAM:

Mis? Haha. Geef dat pakje maar.
(SCHRIKT)
Jullie zijn het pakje toch niet ...

MEISJE:

Nee hier. (HAALT HET VAN RUG)

BERTRAM:

Vlug, Lidwientje. Jij.

LIDW.:

Ik?

BERTRAM:

Vlug. Jij geeft het nu. Voordat ze getrouwd zijn. Meteen. Hier, neem deze deur maar.
Verzien maar iets, als je maar niet te laat ...

LIDW.:

Maar moet ik het aan de prinses ...

BERTRAM: (VERACHTELIJK)

Prinses? Zie je niet, wie het is????
(DUWT HAAR BINNEN)

(ANITIFOON HEFTIG AAN OORLEL FRUNNI-
KEND. KONINGIN KNIKKEBOLT)

ANTIFOON:

En daarom verklaar ik ... Polyhymnia, wat staat hier?

POLYHYMNIA:

Hè, wat? ... wat? ... Antifoon. Er staat Antifoon.

ANTIFOON:

Maar dat ben ik ...

POLYHYMNIA: (SLAPERIG, HALF GESLOTEN OGEN
ACHTEROVER)

Ja, daar staat: en daarom verklaar ik, Antifoon, koning van Ka ...

ANTIFOON:

Jajaja. Laat dat maar Polyhymnia ...
En daarom verklaar ik dus, nee, waar staat
het ... (HET BOEK VALT OP VERKEERDE BLAD-
ZIJ OPEN. HIJ ZOEKT DRIFTIG. DE
KONINGIN SLAAPT WEER.
NIEMAND IS EIGENLIJK NOG WAKKER
VAN HET PUBLIEK)

(LIDW. EN ANDEREN STUIVEN BINNEN)

LIDW.:

Ho, stop, majesteit! Majesteit!

ANTIFOON: (KRIBBIG)

Ja, wat is dat nu weer? Zo kan ik niet
trouwen! (GEEUWT)

LIDW.:

Majesteit, wij krijgen juist bericht.
We moeten inderhaast vertrekken.
Ja, het spijt ons, Tor.
Maar het kado! Ons kado! We wilden het
graag nog geven. Mag het nu?

TOR:

Mens, Lidwientje ...

ANTIFOON: (SLAPERIG)

Polyhymnia, dat kan, denk je niet, Poly-
hymnia? (SCHUDT HAAR GEPRIKELD)
Polyhymnia, toe let eens op.

POLYHYMNIA: (WAKKER SCHRIKKEND)

Hè ... wat is er Antifoon ... Is het al
weer, och ... oh.
(GAAT WAARDIG RECHT ZITTEN)

(DE HERAUT SLAAPT DIEP. PERSO-
NEEL OVERAL RONKT)

LIDW.:

Alsjeblieft. Nee Tor ... Laat je bruidje,
laat prinses Genoveve het toch uitpakken,
dat is aardiger.

GENOVEVE:

Een kado? (GIECHELT) Oh, Torrie, ze gaan
weg. Wat jammer voor je.
Nou 's kijken. Oh ... lekker papier.
Ik ruik beuken en berken. Ik hou zo van
luchten. En lamsleer.
Wat is het ... Toch geen ...
(VERSTART. KRIJST IJSELIJK)

TOR:

Wat is er?

(INTERCUTTING TOESCHOUWERS
WAKKERSCHRIKKEN)

CUT:

(TWO-SHOT WAARIN EVT. CHROMAKEY.
ANDERS OVERVLOEIER VAN AMPEX
MET GENOVEVE NAAR AMPEX ZONDER
HAAAR)

(GENOVEVE LAAT KRIJSEND SPIEGEL
VALLEN EN LOST TEGELIJK OP. HAAR
KREET BLIJFT IN GALM HANGEN.
EVEN STILTE)

TOR:

Wat gebeurt hier? Mens Lidwientje, U geeft
Genoveve een spiegel en ... Genoveefje
Waar ben je Genoveefje?

ANTIFOON:

Wat ... wat gebeurt hier. Waar is mijn do ...
(BEDENKT IETS, STAART NET ALS
ZIJN VROUW)

BERTRAM: (NAAR VOREN KOMEND)

Wel, majesteit?
Bent U nú echt wakker?

ANTIFOON:

Dat was mijn dochter niet. Polyhymnia!
Dat was onze Genoveve ... waar is Genoveva?
Zijn jullie gek geworden!
Wij kennen onze dochter toch zeker wel!

POLYHYMNIA: (VERBIJSTERD OVER VOORHOOFD STRIJ-
KEND, IN STOEL TERUGVALLEND)

Antifoon ... ik ... wij hebben gedroomd.
Wij hebben lánng geslapen!!!!

TOR: (ONDERTUSSEN, VOORZICHTIG)

Mens, Lidwientje, kunt U mij vertellen,
waar mijn bruid ...

BAND. (HERAUT BLAAST IN IMPULS OP HOORN)

ANTIFOON: (AKTIEF)

Ha ja, precies. Gelijk, heb je man, blaas
iedereen goed wakker, want dat is het geval.
Wakker! Dat zijn we. En goed ook.
(BRULT)

Orde in de troonzaal.

POLYHYMNIA:

Waar is Genoveva, Antifoon?

ANTIFOON:

Stil! Polyhymnia, jij ook. Iedereen in
het gelid!
Ik wil rustig denken, want ik begrijp
het allemaal!

(OP DAT MOMENT KOMT ONDER VEEL
GEJUICH DE PRINSES DE TROONZAAL
IN, VERLEGEN, NOG EEN BEETJE VER-
SUFT.

HILDEBRAND EN AERNOUT TRONEN
HAAR MEE, EN KINDEREN)

POLYHYMNIA:

Genoveefje.

ANTIFOON: (WIL BOOS UITVALLEN)

Ja, wat is ... Genoveefje! Polyhymnia,
daar is ze! Genoveefje!

PRINSES:

Moeder. (HARTELIJKE BEGROETINGEN, OVER-
EENKOMSTIG KARAKTER, TERWIJL ZE
HAAR MOEDER KUST, WENDT BERTRAM
ZICH TOT ANTIFOON)

BERTRAM:

Dit is Uw dochter, majesteit. Ze heeft
alleen de jurk van een gewoon keukenhulpje
aan.

ANTIFOON: (NU OOK OMHELSD)

Ja. Genoveefje. Genoveefje.

POLYHYMNIA:

Genoveefje. We hebben allemaal geslapen ...
Je bent dus toch door een wesp ...

BERTRAM:

Jawel, majesteit. Maar U bent nu allemaal
voorgoed weer wakker.

POLYHYMNIA:

Maar, waarom heb ik mijn eigen dochter gisteren
en vanmorgen niet herkend? ... Dat was Geno-
veva toch niet?

BERTRAM:

Op die lege plek daar, daar stond ... Eefje
Eénoog, majesteit.

(KONSTERNATIE BIJ KINDEREN, LIDW.,
AERNOUT EN HILDEBRAND)

LIDW.:

Eefje Eénoog. Die is toch ontvlucht, toen ...

BERTRAM: (NOG TEGEN KONING. POLYHYMNIA ZOEKT
HAND VAN HAAR MAN)

Eefje Eénoog, heks! Dochter van ... Nix Assia.
Nix Assia lette op onze pompoen, majesteit,
tot vanmorgen.

ASSIA: (IEDEREEN WORDT ONMIDDELLIJK RUSTIG
ALS ASSIA NOOR VOREN TREEDT)

Eefje Eénoog is de dochter van Armgard, die
wesp werd. Armgard-die-een-wesp-werd is
ooit gestraft.
Zij is opgegeten door Portobon, de tovenaer.
Die een spreekwoord is, met een witte staart.

BERTRAM:

Dankzij de snelle komst van Nix Assia is ons
bruidsgeschenk nog op tijd gearriveerd.
Het bruidsgeschenk, dat daar op de vloer ligt.

ANTIFOON:

Een spiegel.

LIDW.: (TROTS BERTRAM KUSSEND)

Oh, je bent zo intelligent!
Heksen kunnen niet tegen spiegels. Daarom
was er in de slaapkamer van de prinses ook
geen spiegel te vinden.

POLYHYMNIA:

Maar van U heeft nu mijn dochter wakker
gekust?

BERTRAM: (GLIMLACHT)
Niemand, majesteit! De betovering is verbroken zónder kus.

(IEDEREEN VERBAASD)
Nix Assia, kán U dat verklaren ... Eefje Eénoog is namelijk verdwenen!

LIDW.:
Oh, Nix Assia, U bedoelt: omdat Armgard de wesp niet meer bestaat, maar nú ook haar dochter Eefje niet meer, in deze wereld, bedoel ik dan, daarom bestaat de vloek ook niet meer ... en is iedereen gewoon weer wakker.

KIND:
Zonder kus!

ASSIA: (KNIKT, IEDEREEN LACHT ONDERTUSSEN VERWONDERD EN BLIJ)

TOR:
Het is natuurlijk doodsimpel, doodsimpel, maar zou iemand dit aan mij allemaal kunnen uitleggen?

BERTRAM:
Je zorgen zijn voorbij, jongen. Eefje Eénoog's plannetje is mislukt.
Zij was die zg. prinses, die jij wakker gekust hebt. Ze sliep helemaal niet.

TOR: (PIJNLIJK GETROFFEN)
Ze sliep niet!

BERTRAM: (MATTER OF FACT)
Heksen hebben een prins als bruidegom nodig, om jong te worden!
Zij was een heks en ze moest en zou dus een prins hebben, toen ze gevlucht was, heeft ze dit slapende slot aangetroffen, net als wij gisteren, en ze heeft de slapende prinses daar gewoon een paar vertrekken verlegd!

TOR:
Verlegd!

LIDW.:
Naar de keuken. En ze is toen zelf op het bed van de prinses boven gaan liggen. ... Wachten.

TOR:
Wachten ...

LIDW.:
Tot er een prins kwam - met de prinseneed en diploma RK.

TOR: (VERONTWAARDIGD)
Diploma Reddend Kussen? Treurig! TREURIG!

LIDW.:
En iedereen in het paleis was zijn geheugen flink kwijt!
Daar had Eefje wel voor gezorgd!

TOR:

Dus, als ik het goed begrijp ...
(WENDT ZICH NAAR PRINSES)

ANTIFOON:

Ja, wij kenden onze eigen dochter niet,
Polyhymnia!

POLYHYMNIA:

Onbegrijpelijk.
(HAALT HAAR DOCHTER AAN)

TOR:

(BUIGT DIEP)
Als ik het goed begrijp, jonkvrouw ...
(BUIGT)
jonge vrouw, trouw ik dus ...
(KNIELT)
met u. Mijn naam is Tor, prins van Sombrië.
Hoogheid, ik ben Uw bruidegom en ...

BERTRAM EN ANDEREN:

(VROLIJK)
Neeeeeeeeeeeeeeeeeeee ...

LIDW.:

Je hebt haar toch niet wakker gekust, Tor!
En Bertram (JUICHT HAAST) heeft ook niemand
wakker gekust!
(OMHELST BERTRAM)
Niemand trouwt. Heerlijk, heerlijk!

PRINSES:

Ik wil U niet eens.

POLYHYMNIA:

Genoveva!

TOR:

Oh, zoete woorden!

PRINSES:

Absoluut niet.

TOR:

Geen bruiloft?

IEDEREEN:

Neeeeeeeeeeee ...
(OF: geen bruiloft)

MUZIEK START.

TOR:

Herhaal het! Herhaal het! Ik trouw niet!

PRINSES:

U bent mijn type niet.

IEDEREEN:

(JUICHT)
Neeeeeeeeeeee ...

ANTIFOON:

(GOOIT BOEK WEG OVER SCHOUDER)
Mijn idee!

POLYHYMNIA:

(BERISPEND)
Antifoon!

TOR:

Ik hou niet van U!

PRINSES:

Ik hou niet van U! Maar dank U wel!

(TOR TILT HAAR OP.
BERTRAM TILT LIDWIENTJE OP.
ZE ZETTEN MEISJES NEER EN WISSELEN
ZE UIT.
ANTIFOON WIL POLYHYMNIA OPTILLEN
DIE WEIGERT.
IEDEREEN DANST, MUZIEK IS GESTART
VAN LIEDJE)

LIEDJE: ER IS GEEN BRUILOFT OP HANDEN, WIJ
MAKEN DE KOETSEN NIET KLAAR!
(Harry Geelen/Joop Stokkermans)

(PRINSES, TOR, BERTRAM EN ANDEREN)

LIEDJE: WIJ HOUDEN INT GEHEEL NIET VAN MEKAAR

refr.

wij houën intgeheel, intgheel, int geheel

TOR: wij houën int geheel niet van mekaar

PRINSES+TOR: wij volgen toch mekaar maar naar de keel, naar
de keel

ALLEN: wij zaten met de handen in het haar

TOR: ik wil met U wel rijden
of dansen - op een feest
ik wil wel met u babbelen op een bal
maar tegen twaalf uren
dan is het mooi geweest
en trouwen met U wilk in geen geval!
want wij

ALLEN: houën int geheel, int geheel, int geheel

TOR: wij houën int geheel niet van mekaar

PRINSES+TOR: wij vlogen toch mekaar maar naar de keel,
naar de keel

ALLEN: wij zaten met de handen in het haar

BERTRAM: ZINGT OP 'HAAR': haaaahaaahaaaaahaaar
(TEGENSTEM, HOOG)

BERTRAM: ik wil U heel graag redden
bijvoorbeeld van de dood
ik wil wel met U roeien op het meer
en wilt U een verhaaltje
dan mag U op mijn schoot
maar trouwen met U? dank U! dank U zeer!
(HAALT TEGELIJKERTIJD LIDW. AAN.
OMKLEMT HAAR STEVIG)
want wij

ALLEN: wij houën intgeheel, intgeheel, int geheel
wij houën int geheel niet van mekaar
wij vlogen toch mekaar maar naar de keel,
naar de keel
wij zaten met de handen in het haar

PRINSES: (PRECIEUS GLIMLACHEND. KRIJGT NET
PRACHTIGE MANTEL OM EN KROONTJE OP)
U moogt wel met mij tollen
of dammen - int prieel
en praten over moed en eer en roem
(TEGEN BERTRAM)
en U maak ik een wambuis
van goudbestikt fluweel

TOR: en ik denk dat ik mijn poedel naar u noem

PRINSES: maar wij
(DANST MET TOR. BERTRAM ZWIERT MET
LIDW.)

ALLEN: houën intgeheel, intgeheel, int geheel
wij houën int geheel niet van mekaar
wij vlogen toch mekaar maar naar de keel,
naar de keel
wij zaten met de handen in het haar

TOR: (HOFFELIJK KNIELEND)
ik stuur U heel graag bloemen
of een versufte beer
ik steek voor U int voorjaar gaarne draak!

BERTRAM: (PRINSES NEEMT BERTRAM OVER VAN
LIDW.)
en als er valt te vechten
(DANST)

TOR VALT BIJ: een prins is altijd heer

BERTRAM: maar 'k denk dat ik u nooit bij maanlicht
schaak
(PRINSES LACHT OVER ZANG HEEN)
want wij:

ALLEN: wij houën intgeheel, intgeheel, int geheel
wij houën int geheel niet van mekaar
wij vlogen toch mekaar maar naar de keel,
naar de keel
wij zaten met de handen in het haar
(ALLEN: REFR.
MODULATIE BIJ REPEAT, WAARBIJ WE
HILDEBRAND EN AERNOUT DE TEKST TEGEN
ELKAAR ZIEN ZINGEN, 'NEE' SCHUDDEND
MET LACHENDE KINDEREN, DIE OM HUN
HEEN DANSEN
KONING EN KONINGIN DANSEN OOK MAAR
EENS. VOORZICHTIG EN ONHANDIG.
PRINSES EN LIDWIENTJE ZINGEN EEN
LUIDE TEGENMELODIE.
BERTRAM DOET ZIJN EIGEN PARTIJ, WAAR
NODIG)

PRINSES: (MUZIEK WORDT ZONDER TEMPO TE VER-
LIEZEN: BROOS.
PRINSES MINZAAM EN VOORNAAM:)
U mag mij wel beschermen
bijvoorbeeld met Uw zwaard
wanneer ik met U paardrij door het bos
en graag speel ik het vlooienspel
vanavond bij de haard
(VRIJ ABRUPT)
maar nooit zal ik u zoenen op het mos

(MAAKT SPRONG OF WORDT VROLIJK OP-
GETILD:) KONINKLIJKHEID AANZIENLIJK
want wij MINDER.

(REFR. DOOR IEDEREEN. KINDEREN HOS-
SEN. ANTIFOOON GAAT MEEHOSSEN.
POLYHYMNIA GENEERT ZICH EN PROBEERT
HEM EVEN IN TE HOUDEN, DOET DAN
MAAR MEE.

BIJ HERHALING (TITELS ZIJN AL AAN
HET LOPEN) EEN TWOSHOT WAARIN BER-
TRAM LIDW. TERZIJDE HEEFT GENOMEN:)

BERTRAM: ik hou van jou zo veel, o zo veel

LIDW.: Hamelen

(SHOT: PRINSES ZOENT SJIEK MAAR
LIEF HILDEBRAND EN AERNOUT OP
WANG EN VOORHOOFD, WAAROP DEZE
BEIDEN DUIDELIJK DOL VERLIEFD EN
BLOZEND ZICH AFWENDEN, ELKAAR
AANKIJKEN, DAN JALOERS WORDEN EN
ZICH WEER AFWENDEN NAAR DE PRINSES
DIE WEER MET TOR DANST, DIE ASSIA
LOSLAAT.

ANTIFOOON NEEMT OVER, HET KOOR ZINGT
VROLIJK DE TEKST NA. EEN COUPLET
Lalalalala (COUPLET WAARIN BERTRAM:
ik hou van jou ZINGT)

LIDW.: Hamelen... (ZINGT)

—
POLYHYMNIA: (BIJNA PARLANDO TEGEN ANTIFOOON
ZINGT)

Zij houën intgeheel intgeheel int geheel
zij houën intgeheel niet van mekaar

ANTIFOOON:

Mooi. Want bij nader inzien vind ik hem te
lang.

Voor Poppenslot. En de andere sliert ook.
Te lang.

Ik zoek een schoonzoon van mijn lengte.
Dat is mooi genoeg. Niet?

POLYHYMNIA:

Ja hoor.

ANTIFOOON:

Precies goed, zou ik zeggen ...

POLYHYMNIA: (KOKET)

Precies goed ...

ANTIFOOON: (BROMT TEVREDEN, IN OOR PEUTEREND)

Mmmm. Wil je nog een keer dansen, Poly-
hymnia ...

POLYHYMNIA:

Antifoon, het volk! Het volk, Antifoon!

ANTIFOON:

Volk? Wat volk, welk volk.

(VERDRINKT IN MASSA.

MUZIEK ZWELT WEER AAN lalalalala

wij houën intgeheel, intgeheel, int geheel

wij houën int geheel niet van mekaar

wij vlogen toch mekaar maar naar de keel,

naar de keel

wij zaten met de handen in het haar etc.

(KONING EN KONINGIN MIMEN DE

REGELS, LASOF ZE PLAYBACKEN.

ZE KIJKEN VERLIEFD)